

Boldogházi HÍREK

Jászboldogháza Község
időszakos lapja

POLGÁRMESTERI
HIVATAL

5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06(57) 460 023
faluujsg@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2020. MÁJUS

21. ÉVFOLYAM

2. SZÁM

250 FT

25 éves

*a Sínfalva - Jászboldogháza
testvértelepülési kapcsolat
1995-2020*

Szeretettel köszöntjük az édesanyákat!

*Köszönöm Istenem az édesanyámat!
Amíg ő véd engem, nem ér semmi bánat!
Körülvesz virrasztó áldó szeretettel.
Értem éjjel-nappal dolgozni nem restel.
Áldott teste, lelke csak érettem fárad.
Köszönöm, Istenem az édesanyámat.*

Dzsida Jenő
Hálaadás

Polgármesteri tájékoztató

Koronavírusjárvány

Tisztelt Boldogházi Lakosok!

Az elmúlt hetekben egy rendkívüli veszélyhelyzet bevezetését és folyamatos fenntartását kellett megélnünk, mely egy különleges koronavírus terjedése miatt vált szükségessé. Sajnos egyelőre nincs ellenszere a vírusnak, így a leghatásosabb védekezés a terjedés megakadályozására való törekvés, mely az emberek egymástól való minél nagyobb elszigetelését jelenti. Erről az elmúlt időszakban bizonyára mindenki értesült az országos és a helyi kommunikációs eszközök segítségével. A veszélyhelyzet elrendelése óta eltelt egy hónap, melyet sokan nehezen éltek meg, hiszen nagymértékben befolyásolta mindennapi életünket. Jelentős változást hozott a gyermekek oktatási ellátásában, az otthoni munkavégzés, oktatás, tanulás bevezetésével. A kormány különböző intézkedései az emberek egészségének megőrzésére irányulnak, melyek végrehajtásában az önkormányzatok is jelentős szerepet kapnak és vállalnak önként is. Jászboldogháza Képviselő-testülete a járvány megjelenése után még márciusban tárgyalta az önkormányzat szerepvállalását a megelőző intézkedésekre vonatkozóan. Az országosan elrendelt rendkívüli állapot felhatalmazást ad a polgármesternek is, hogy a képviselő-testület nevében saját döntéseket hozzon, ettől függetlenül fontos szempont számomra, hogy kihasználva a kor biztosította technikai informatikai lehetőségeket, együtt hozunk döntéseket a lakosság érdekében. Ezt különösen fontosnak tartom, amikor jelentős költségeket igénylő intézkedéseket kell meghozni. A vírus megjelenését követően gyorsan kiderült, hogy védőeszközből és felszerelésből hiány ke-

letkezhet, és az állami beszerzések az egészségügyi intézmények ellátását célozták meg. Az önkormányzati intézkedések és költségek biztosítására valószínűleg csak saját forrás átcsoportosítással lesz lehetőség, mert külső anyagi vagy természetbeni támogatásról egyelőre nem kaptunk tájékoztatást. Mindezek tudatában örülök, hogy – az eltérő vélemények ellenére – olyan képviselő-testületi állásfoglalás született, ami a lakosság védekezését segítve, minden lakos részére 1 db szájmaszk beszerzését tette lehetővé. Emellett az önkormányzati intézmények dolgozóinak maszk, védőkesztyű és fertőtlenítőszer beszerzéséről intézkedtünk.

Ez úton is szeretnék köszönetet mondani a lakosoknak, hogy megértették és komolyan veszik a veszély fennállását, és együttműködnek az előírások betartásában!

Pályázatok megvalósítása

Az elmúlt hetekben több eszközbeszerzésre irányuló pályázatunk is révbe ért, és megvásárlásra kerültek az önkormányzati feladatok ellátását segítő traktorok és szerelvényeik. Ezek jelentős fejlődés az eszközállományunkban, hiszen egy 22 éves traktor került lecserélésre, továbbá rakodási feladatokat is hatékonyan tudunk immáron végezni, mely a különböző kommunális feladatok ellátását segíti. A Farmtrac traktor nettó 9.200 e Ft, míg az AVANT rakodógép pótkocsival nettó 11.500 e Ft-ba került, melyekhez összesen nettó 1.200 e Ft önerőt kellett biztosítanunk.

Szűcs Lajos
polgármester

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

A Magyar Köztársaság Kormánya 2020. március 11-én Magyarország egész területére veszélyhelyzetet hirdetett ki.

A katasztrófavédelemről szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 46. § (4) bekezdése alapján veszélyhelyzetben a települési önkormányzat képviselő-testületének feladat-és hatáskörét a polgármester gyakorolja.

A fenti rendelkezések betartása mellett, a Polgármester Úr 2020. március 26-án internetes platformon egy nem hivatalos testületi ülést hívott össze, ahol a testület tagjaival egyeztetette, megbeszélte az aktuális feladatokat, problémákat. A megbeszélés nyílt volt, ahhoz a település lakói közül - előzetes regisztráció után - bárki csatlakozhatott.

A testület tagjaival történt egyeztetést követően az alábbi polgármesteri határozatok születtek:

Elfogadásra került:

- a Jászberényi Hivatásos Tűzoltó-parancsnokság 2019. évi tevékenységéről szóló beszámoló,
- a Jászboldogháza Községi Önkormányzat 2020. évi közbeszerzési terve,

- a Mentőállomás kérelme, mely szerint az önkormányzat egy ózongenerátort szerez be a mentőállomás részére.

Döntés született:

- a Jászboldogháza, Széchenyi utca felújítás kivitelezőjének kiválasztásáról. A beérkező árajánlatok alapján a Gildex Kft. ajánlata került elfogadásra.

- település lakosai részére 1700 védőmaszk beszerzéséről. A döntés szerint az önkormányzat 500.-Ft/db áron vásárol védőmaszkot, melyeket a település lakosai között oszt szét.

a Jászboldogházi Településfejlesztő Kft. új ügyvezetőjének megbízásáról. A Kft. előző ügyvezetője Nagy-Kollár Anita tisztségéről 2020. március 31. napjával lemondott. Új ügyvezetőként Tóth Regina hivatalunk tisztviselője lett megbízva.

Több döntés született még egyéni támogatási kérelmek ügyében.

dr. Dinai Zoltán

jegyző

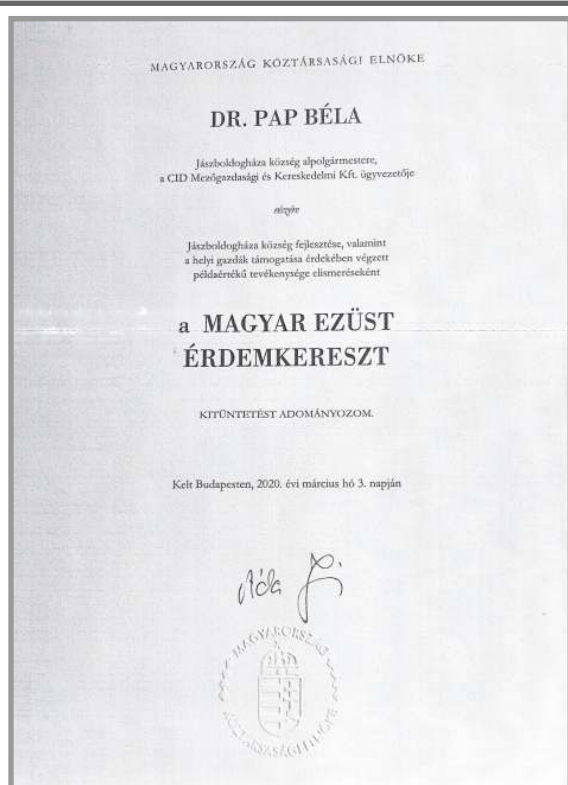
KITÜNTETÉS

Ez úton is gratulálok Dr. Pap Bélának, aki 2020-ban Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetésben részesült Magyarország Köztársasági Elnökétől!

Dr. Pap Béla közel 30 évig volt Jászboldogháza önkormányzati képviselője, melyből 20 évig alpolgármesterként dolgozott a település fejlődéséért, 2016-ban Jászboldogháza Díszpolgára kitüntetésben részesült.

Béla! Köszönöm áldozatos munkádat, jó egészséget kívánok!

Szűcs Lajos polgármester

Közösségi ötletgyűjtő információ

Örömmel értesítünk mindenkit, hogy az önkormányzat épületének előterében elhelyezett "Közösségi ötletgyűjtő ládába" szánt észrevételeiket ezentúl elektronikus formában is eljuttathatják az önkormányzat képviselő-testületéhez az alábbi e-mail címen keresztül: otletlada@jaszboldoghaza.hu.

Továbbra is várjuk a településsel kapcsolatos gondolatokat, ötleteiket, javaslatokat és észrevételeiket a kö-

zösség boldogulása érdekében. A képviselő-testület beérkezett ötletekre adott reakciói időről időre a Boldogházi Hírekben jelennek meg. Köszönjük előre is az ötleteket!

„A közös jövőnket közösen írjuk, nem pedig néhány kiválasztott ember dönt róla.”

Hegyesi József önkormányzati képviselő

HIT – REMÉNY – SZERETET

A felbukkanó járványok az emberéleteket tekintve el-
képesztő pusztításokat végeztek évszázadról évszázad-
ra a történelemben. Legutóbbi spanyolnátha épp 100
éve volt, mely milliók életét követelte. Nagyszüleink,
szüleink sem éltek át, Hál' Istennek! Napjainkat most
egy nagy vilá járvány fogságában éljük, amely megha-
tározza gondolatainkat, cselekedeteinket. Nincs olyan
korosztály, akinek mindennapjait, jelenét, jövőjét ne
befolyásolná! Mindannyiunk helytállását próbára teszi!
Mi, hívő emberek, az érettségizőkkel együtt VIZSGÁ-
ZUNK! Vizsgázzik hitéletünk. S a „tantárgy” lehetne a
három isteni erény: a **hit, remény és szeretet!** A
„témakörök” kérdéseire magunknak kell válaszolnunk!

HIT – A Bibliában számtalan helyen említik meg a hit
fontosságát. Jézus Krisztus azt mondja a tanítványai-
nak, hogy ha a hitük akkora lenne, mint egy mustár-
mag, akkor hegyeket tudnának megmozgatni. Hiszem-e
Jézus ígérését: **„Íme, én veletek vagyok minden napon
a világ végezetéig.”** (Mt 28,20). Jézus szavai, melyeket
feltámadása után a tanítványoknak mondott, mindenki-
hez szólnak. Jézus biztatja az apostolokat: nem fordul
el tőlük, sőt megígéri, hogy velük marad mindennap,
támogatja, elkíséri és bátorítja őket „a világ végezeté-
ig”. Hiszem-e, hogy velem is ezt teszi ebben a nehéz
időszakban? Hiszem-e a zsoltáros szavait: **Segítők az
Úr és szabadítók, és fenntartja életüket, mivel nála
keresnek menedéket.** (Zsolt 37, 39). Életünk minden
egyes percét át kell, hogy hassa ez a hit!

REMÉNY – Pál apostol a reményt a keresztény élet

alappilléreinek nevezi. Azt írja róla, hogy örökkön-
örökké létezik, magának a létezésnek a része. A hitem
által reménnyel vagy félelemmel fogadom a jelenlegi
helyzetet? *Az Ószövetségben és az Újszövetségben
egyaránt leggyakrabban ismétlődő tanács a „Ne félj!”*
*A bibliai buzdítás háromszázhatvanötöt szerepel a
Szentírásban.” Isten valóban azt akarja, hogy félelem
nélkül, békében éljünk! Legyetek erősek és bátor lelkű-
ek, mindnyájan, akik az Úrban reménykedtek!* (Zsolt
31,25). A reményből kell erőt merítenünk, akkor, ami-
kor a betegségtől, a fertőzéstől való félelem, a szerette-
inkért érzett aggodás akar eluralkodni rajtunk a vész
idején.

SZERETET – Nagyon nehezen lehet megvalósítani az
igazi szeretetet. **„Viseljétek el egymást szeretettel”** (Ef
4,2). A szeretetből fakadó tulajdonságok, mint odaadás,
elfogadás, tolerancia, önfeláldozás, önzetlenség gya-
korlása sokszor inkább megmosolygott tevékenység az
emberek szemében, mint erény. Gyakorlom-e a szeretet
erényének cselekedeteit? Pedig csak ezeken keresztül
tanulhatjuk és tapasztalhatjuk meg a szeretetet. Most,
amikor hajlamosak vagyunk a magunk bajaival foglal-
kozni, most kell igazán Isten legfőbb parancsát tettek-
re váltanunk és jól vizsgáznunk! **„A szeretet nem abban
áll, hogy mi szeretjük Istent, hanem hogy ő szeret
minket, és elküldte a Fiát bűneinkért engesztelé-
sül. Szeretteim, ha Isten így szeretett minket, nekünk
is szeretnünk kell egymást.”** (1Jn 4, 10-11)

KÖNYÖRGÉS – Járvány idején

*„Mindenható örök Isten,
minden veszélyben egyetlen oltalom,
te meghallgatod a szorongatásban hittél
hozzád könyörgő gyermekeidet.
Tekints ránk kegyes jóindulattal.
Adj a megholtaknak örök nyugalmat, a síróknak vi-
gasztalást,
a betegeknek gyógyulást, a haldoklóknak békét.
Erősítsd meg a testvéreik egészségéért dolgozókat.
Add a bölcsesség lelkét a közügyek irányítóinak.
Gyullaszd fel lelkünkben a jóakaratot mindenki iránt,
hogy mindannyian dicsőíthessük a te szent nevedet.
A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által,
aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben,
Isten mindörökkön örökké.”*

Hitéletünk a vészhelyzet idején

Az egyházunk papjai az egyházi és kormányzati ren-
delkezéseket betartva szentmiséiket már hetek óta a
nép nélkül mutatják be. Hiányoznak a találkozások,
közösségi események! A közösségi oldalaknak, a köz-
médiának, online lehetőségeknek köszönhetően vásár-
napról vásárra megünnepelhetjük a legszentebb ál-
dozatot. Bár nem önszántunkból, de mégis ajándéknak
élhetjük meg, hogy a szobánkban ülve „eljuthatunk”
sok-sok templomba, hiszen számtalan szentmisébe
kapcsolódhatunk be. A közösségi oldal segítségével
Tamás atya szentmiséjén is többen „rész vehettek”.

Igaz, templomunkban szentmise bemutatás már hetek
óta nincs, de igyekszünk lehetőséget adni arra, hogy a
hívek belátogassanak a kedves hajlékba. A templom
előtere mindennap nyitva van de. 9 és du. 17 óra kö-
zött. Hacsak néhány percre, egy-egy ima, fohász erejé-
ig bátran térjenek be! A kifüggesztett imák, az egyház
által engedélyezett imák. Imádkozzuk buzgón! Adjunk
hálát, hogy eddig elkerült bennünket a vész, kérjük az
Urát, oltalmazzon, őrizzen meg mindnyájunkat a jár-
vány idején és mindenkor.

Többen jelezték az egyházképviselők felé, hogy nem
csak imáikkal, de anyagiakkal is szívesen segítenék
egyházunkat. A közeljövőben egy, a Takarékszövetke-
zetben befizethető csekket szeretnénk eljuttatni a csalá-
dokhoz, és ki-ki jó szándéka, egyháza iránti hűsége,
szeretete, kötelessége jeléül befizetheti az egyházi ön-
kéntes hozzájárulását (egyházadó), illetve adományát.

Az Egyház öt parancsolata

Az Egyház öt parancsolatának célja, hogy biztosítsa a
hívők számára az imádságos lelkületben, a szentségi
életben, s az Isten és a felebarát szeretetében való fejlő-
dés minimumát, melyek a következők:

1. **Vasárnap és parancsolt ünnepeken vegyél részt a szentmisén, és tartózkodj a munkától és az olyan tevé-
kenységektől, amelyek akadályozhatják e napok meg-
szentelését;**
2. **bűneidet évente legalább egyszer gyónd meg;**
3. **az Eucharisziát legalább húsvétkor vedd magad-
hoz;**

4. az Egyház által meghatározott napokon tartózkodj a húseledettől és tartsd meg a böjtöt;
5. lehetőségeid szerint segítsd az Egyházat anyagi szükségleteiben.

Talán sokak számára tisztázatlan, hogy mi is az egyházközségi hozzájárulás (egyházadó), miért fizetik, és mire is fordítják? Az egyházközségi hozzájárulás egy önkéntes felajánlás (irányadó mértéke a püspöki kar ajánlása szerint az éves nettó jövedelem 1%-a), amellyel a hívő támogatja saját egyházi közössége, temploma, plébániája működését, akkor is, ha nem helyben lakó plébános látja el a lelkipásztori szolgálatot. A templom és a plébánia fenntartása, működtetése, állagmegóvása, az ott szolgálatot tevők díjazása folyamatos, nem egyszeri, nem korlátozódik csak egy családi ese-

ményre, keresztlőre, első áldozásra vagy esküvőre. Kérjük a kedves Híveket, hogy tartsák értékes és fontos cselekedetnek egyházközségünk támogatását! Az Egyház Isten népe, a Szentháromság nevében megkeresztelt emberek alkotják. Ezért az Egyház nem csak a pápa, püspökök, papok vagy szerzetesek, hanem az Egyház MI vagyunk. Az egyház végig kíséri életünket a bölcsőtől a sírig.

Egyházközségünk fennállása, működtetése azoknak köszönhető, akik perselyadományaikkal, adományaikkal rendszeresen támogatják! Hálásan mondunk köszönetet mindazoknak, akik rendszeresen, áldozatos imádságot, kétékezi munkát, egyházi hozzájárulást, önkéntes adományt ajánlanak fel!

Isten fizesse meg!

REMÉNYBŐL JÖVŐ FAKAD!

Az idén is fontos, hogy rendelkezzen adója 1%-áról a Magyar Katolikus Egyház javára!
Technikai szám: 0011

Lelki közösséget adunk! – Támogassa a katolikus hitéletet adója 1%-ával. Egy életen át segítünk lelki gondozással, lelki beszélgetésekkel testvéreinknek - sokszor a nap 24 órájában rendelkezésükre állunk.

Segítjük a családokat! – Segítsen adója 1%-ával, hogy a családok közösséggé válhassanak!

Jelen vagyunk az oktatásban! – Segítsen adója 1%-ával annak a több mint százharmincezer diáknak, akik katolikus intézményekben tanulnak!

Segítjük a rászorulókat! – Segítse adója 1%-ával azokat, akik szűkebb helyzetben máshoz nem tudnak fordulni! Országos karitatív tevékenységünkkel, több ezer önkéntesünkkel támogatjuk a rászorulókat és a nehéz helyzetben lévőket.

Támogassa a
Magyar Katolikus Egyház
 szolgálatait!

1%

Kérjük rendelkezzeni adója egyházi 1%-áról!

Technikai szám
0011

www.katolikus.hu

Reményből jövő fakad

Túrmezei Erzsébet – A magyar fa

Ha egy fára ragyog a nap fénye,
 hogyne lenne életre reménye!
 Meleg a fény, fakad a rügy tőle,
 zöld levélke bújik ki belőle.
 Sok kis virág, fehér kelyhű, tiszta.
 A kék égre úgy mosolyog vissza.
 S ha lehullik mindenik virága,
 gyümölcsöktől hajlik a fa ága:

Mért látom hát kopáran a fát,
 az én szegény, szomorú hazámat?
 Hiszen Isten kegyelmének napja
 sugarát rá bőséggel hullatja.
 Mért mered hát csupaszon az ága?
 Mért nem fakad rügye és virága?

Kis rügyecskék, ti talán tudjátok.
 Hívogatón, ha letekint rátok,
 talán ti nem engedtek szavának,
 kis rügyei a nagy magyar fának!
 Tavaszt csak nap melege adhat.
 Tavaszt csak az Úr Jézus fakaszthat.

De hogy a fa virágba boruljon,
 kis rügyecske kell, hogy kiviruljon,
 engedjen a napfény melegének,
 Megváltója nagy szeretetének.

Rügyszívecske, nyilj meg valahára!
 Meleg árad le a magyar fára:
 az Úr Jézus kegyelmének fénye.
 Hogyne lenne életre reménye!
 1933

Az oldalt szerkesztette:

Bóta Mizsei Ilona

TRIANON – 100

A trianoni béketárgyalásokon gróf Apponyi Albert mondta: „*Nem irgalmasságot kérő nemzet képviselőjeként lépek fel itt Önök előtt, hanem egy élni akaró nemzet képviselőjeként, amely jogainak teljes tudatában van, és amelynek lehet megbánni valója, de nincsen oka szégyenkezni.*”

Hiába volt azonban a kiváló politikus nagy hatású beszéde, a magyar küldöttség érveit meg sem hallgatták, hiszen már korábban megszületett a döntés Magyarország sorsáról.

Az 1920. június 4-én aláírt trianoni döntés nyomán Magyarország elveszítette területének több mint kétharmadát, a 283 ezer négyzetkilométer területéből 93 ezer maradt. Elveszítette lakosságának 58 százalékát, a 18,2 millió lakosából 7,6-7,9 millió maradt a csonka ország területén, 3,2 millió magyar pedig az elszakított területekre került. A példátlanul kegyetlen döntés az ország gazdasági, kulturális értékeit is darabokra szakította.

A száz éves évforduló napjához közeledve ez alkalommal Juhász Gyula (1883-1937) szegedi költőnk 1927-ben írott versét közöljük, ami talán a legszebb, egyben legfájdalmasabb vallomás arról, milyen aránytalan veszteség érte az országot, a nemzetet.

Juhász Gyula

Trianon

Nem kell beszélni róla sohasem,
De mindig, mindig gondoljunk reá.
Mert nem lehet feledni, nem, soha,
Amíg magyar lesz és emlékezet,
Jog és igazság, becsület, remény,
Hogy volt nekünk egy országunk e földön,
Melyet magyar erő szerzett vitézül,
S magyar szív és ész tartott meg bizony.
Egy ezer évnek vére, könnye és
Verejtékes munkája adta meg
Szent jussunkat e drága hagyatékhöz.
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt a kedves Pozsony,
Hol királyokat koronáztak egykor,
S a legnagyobb magyar hirdette hévvel,
Nem volt, de lesz még egyszer Magyarország!
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt legszebb koszorúja
Európának, a Kárpátok éke,
És mienk volt a legszebb kék szalag,
Az Adriának gyöngyös pártadísze!
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy a mienk volt Nagybánya, ahol
Ferenczy festett, mestereknek álma
Napfényes műveken föltündökölt,
S egész világra árasztott derűt.
És nem lehet feledni, nem soha,
Hogy Váradon egy Ady énekelt,
És holnapot hirdettek magyarok.
És nem lehet feledni, nem, soha
A bölcsőket és sírokat nekünk,
Magyar bölcsőket, magyar sírokat,
Dicsőség és gyász örök fészkeit.

Mert ki feledné, hogy Verecke útján
Jött e hazába a honfoglaló nép,
És ki feledné, hogy erdélyi síkon
Tűnt a dicsőség nem múlt egébe
Az ifjú és szabad Petőfi Sándor!
Ő egymaga a diadalmas élet,
Út és igazság csillaga nekünk,
Ha őt fogod követni gyászban, árnyban,
Balsorsban és kétségben, ó, magyar,
A pokol kapuin is győzni fogsz,
S a földön föltálad már a mennyet!
S tudnád feledni a szelíd Szalontát,
Hol Arany Jánost ringatá a dajka?
Mernéd feledni a kincses Kolozsvárt,
Hol Corvin Mátyást ringatá a bölcső,
Bírnád feledni Kassa szent halottját?
S lehet feledni az aradi őskert
Tizenhárom magasztos álmodóját,
Kik mind, mind várnak egy föltámadásra?
Trianon gyászos napján, magyarok,
Testvéreim, ti szerencsétlen, átkos,
Rossz csillagok alatt virrasztva járók,
Ó, nézzetek egymás szemébe nyíltan
S őszintén, s a nagy, nagy sír fölött
Ma fogjatok kezet, s esküdjete
Némán, csupán a szív veréseivel
S a jövődő hitével egy nagy esküt,
Mely az örök életre kötelez,
A munkát és a küzdést hirdeti,
És elvisz a boldog föltámadásra.
Nem kell beszélni róla sohasem?
De mindig, mindig gondoljunk reá!

MÚLTIDÉZŐ

Trianon emlékezete

„Percre se feledd, hogy testvéred minden magyar, bárhol éljen is.” (Wass Albert)

1920. június 4-én a történelmi Magyarországon megkondultak a harangok, megszólaltak a gyárak szirénái, az iskolákban, hivatalokban gyászszünetet rendeltek el, a zászlókat félárbocra engedték. Tíz percre leállt a közlekedés, bezártak az üzletek. Ezen a napon írták alá a győztes hatalmak által fogalmazott békeszerződést, ami legsúlyosabban Magyarországot érintette.

Az egyharmadára csökkent csonka Magyarország lakói megőrizhették nyelvünket, nemzeti jelképeiket, identitásukat – és a fájdalmat, amit évtizedeken át kimondani sem lehetett. Határon túlra került honfitársainknak tragikusabb sors jutott. Magyar állampolgárságukat elvesztették, idegen országok másodrendű lakosai lettek, ahol gyakran ma is meg kell küzdeniük magyarságukért.

Az évforduló alkalmából a boldogházi fiatalok arról írnak, hogy számukra mit jelent ma Trianon. Ebben a rovatban pedig két, határon túlra került lelkész vallomását olvashatjuk. *Pálfi Dénes*, testvértelepülésünk, Sinfalva unitárius lelkésze, Jászboldogháza díszpolgára sokat tesz a határon átívelő barátság megtartásáért. Aki Sinfalván jár, aki hallja őt az unitárius templomban istentiszteletet tartani, valamit bizonyára megért, vagy inkább megérez abból, mit jelent Erdélyben magyarnak lenni, magyarként megmaradni.

Csergő Ervin plébános úr gondolatai már az Égi Hazából érkeznek hozzánk arról, milyen érzés volt számára, amikor már nem csupán a szívében, hanem hivatalosan is magyarrá válhatott.

2020 évét a magyar országgyűlés a nemzeti összetartozás évének nyilvánította. Emlékezzünk együtt.

Papp Izabella

Gondolatok Trianonról

*Pálfi Dénes unitárius lelkész,
Jászboldogháza díszpolgára*

Trianonról gyermekkoromban semmit nem hallottam, nem emlékszem, hogy valaki beszélt volna e szomorú eseményről. Az iskolában, a tankönyvekben hírehamva sem volt az egésznek. A hazugságon alapuló román történetírás azt szajkózta és próbálta belénk sulykolni, hogy Nagy Románia mindig is létezett, de a magyarok leigázták és elvették Erdélyt, szolgásként kényszerítve a románokat, a dákok és a rómaiak dicső leszármazottait. Nemzeti hősként emlegették Vitéz Mihály havasalföldi vajdát, aki nemcsak a török inváziót állította meg, hanem 1601-ben sikerült egyesítenie a „román országokat” is: Havasalföldet, Moldvát és Erdélyt! Szent álmuk teljesedett be 1918. december 1-jén, amikor az erdélyi románság Gyulaféheváron „eldöntötte”, hogy „visszatér az anyaország”, a román királyság, „kebelére”, a Magyarországtól elszakított erdélyi és partiumi 102.000 négyzetkilométerrel együtt. Arról egy szó nem volt, hogy mindezt Trianonban „hagyták jóvá” 1920. június 4-én, ahol ezt a győztes nagyhatalmak által is engedélyezett rablást bizony Magyarország képviselői is aláírták!

Trianonról beszélni tehát tabutéma volt, s ezért még harminc évvel ezelőtt is alig tudtunk róla valamit. De

az eddig általam leírtak is bizonyítják, hogy az igazságot nem lehet véka alá rejteni, sírba zárni. Annak fényét nem tudják elhomályosítani ma már betegesen magyar-gyűlölő elmék sem, akik azt szeretnék, hogy december 1-jén velük ünnepeljünk, sőt, buzgón azt indítványozzák, hogy június 4-ét is ünnepnappá kellene nyilvánítani! Az ilyenek nem elégednek meg azzal, hogy száz évvel ezelőtt országunk feldarabolásával máig tartó fájdalmat okoztak egy egész nemzetnek, de ezt a fájdalmat azóta is tartó és állandóan megújuló megaláztatásunkkal szeretnék tetézni, időnként kárörömmel forgatva meg a gyilkos kezek által szívünkbe ütött tört. Nem tudva, hogy a fájdalom felszított tüze az emlékezés lángját is élteti szívünkben.

Unitárius keresztényként meggyőződésemm, hogy száz évvel ezelőtt Isten mérlegén is megmérettünk, és bizonyos értelemben híjával találtattunk. De nem annyira, hogy Isten feloszlassa ezer éves országunkat, hogy darabokra szaggatasson a magyar nemzet, s hogy azóta is bűnhődjünk „múltat és jövőt”. Amit azonban nem tett meg az irgalmas Isten, azt megtette testvérünk, az irgalmatlan ember, megbüntetve egy egész nemzetet, elkövetett és el nem követett bűneiért is, megsebezve, megaláztatva bennünket, s velünk együtt Isten is.

Nem ítéletet hirdető isteni kéz nyúlt ki felénk, ezer éves határaink felé, mint Dániel könyvében, a jeruzsá-

lemi templom szent edényeit megbecstelenítő Bélsaccar babiloni király lakomáján, hanem drága értékeinkre régóta sóvárgó, s tettüknek hazugsággal és csalással érvényt szerző, addig keblünkön melengetett testvéri kezek. Amelyek, úgy, ahogy azt tiltakozó rajzokon is láthatni, görcsös kapzsisággal letépi a Haza drága testéről Erdélyt, a Délvidéket, a Felvidéket, Kárpátalját, hogy csak a nagyobb területeket említsem, csonkává téve Magyarországot, hazátlanná nemzetünk jórészét. Így vesztette el a drága Hon területének több mint 2/3-át „a kincses Kolozsvárral, a Rákócziak Kassájával, koronázó Pozsonnyal, iparkodó Temesvárral” s még sok gyönyörű településével együtt, és 3,5 millió magyar ajkú lakosát.

Megmérgettünk, híjával találtattunk, darabokra szaggattattunk – meg nem érdemelt büntetést mért ránk az Istent is megalázó emberi gyarlóság. Drága, ezeréves, vérrel, verejtékkel, könnyel szerzett örökségünk, mint a jeruzsálemi templom szent edényei, hamis bálványok dicsőítését szolgálja magukat gögösen kereszténynek

Magyar magyar lettem!

Csergő Ervin plébános (1962-2017)

Magyar földön, magyarnak születtem. Talán tíz éves lehettem, amikor földrajzórán megtudtam, hogy szülőföldem Románia területén van. És hogy Magyarország máshol van. A hatvanas évek elejétől a hetvenes évek végéig semmi és senki nem kényszerített tudomást vennem arról, hogy közöm van a románokhoz. Nagyon ritka kivétellel mindenki magyarul beszélt, és ha egy-egy üzlet felirata román is volt, a mindennapi élet valamiképp azt is magyarra alakította. Lassan megtudtam, hogy a románok elfoglalták a szülőföldemet, és most az ő államtörvényük szerint kell élni. A mindennapi szabály azért inkább székely népem hagyománya és szokásai voltak. Nem voltam egyedül, aki úgy éreztem: megtanulni románul az közösségvállalás lenne hazám elfoglalóival, ezért nem igyekeztem elsajátítani ezt az idegen nyelvet.

Érettségi után a katonai szolgálat idején láttam más világot is, mint szűk hazámat. Legfájdalmasabb és leghasznosabb okulásom az volt, hogy nem minden román rossz, és nem minden magyar jó. És lassan kezdtem felismerni azt is, hogy nem árulás, ha ajkamon román szót ejtek ki. Lassan beletörődtem abba, hogy romániai magyar vagyok. Magyar, de romániai. Nem éreztem úgy, hogy Magyarország inkább az otthonom, mint Románia, amelynek egyik gyöngyszeme Hargita megye, Székelyföld, Gyergyószentmiklós, az én szűk hazám. Azzal, hogy igent mondtam a papi hivatásra, és arra, hogy az erdélyi helyett a temesvári egyházmegyében legyek pap, vállaltam, hogy végleg elszakadok szülőföldemtől, otthonomtól.

Azzal, hogy szerzetbe léptem, vállaltam, hogy Erdélytől is elszakadok. Bár ez akkor nem tűnt valószínűnek, sőt. Lehetségesnek látszott, hogy Gyergyóhoz egészen közel kerüljek. A Gondviselés Magyarországra hozott. Szégyelltem elrománosított családnévemet, amely édesapámtól kezdve Cergő volt. A román útlevélbe ékezetet sem tettem. A Cergo név fájdalmas túske volt a szívemben. Belül szinte könnyeztem, amikor a hivatalokban magyaráznom kellett, hogy ez a név „Csergő”, csak most ez a helyzet.

valló testvéri kezekben. Hiszem, hogy mindez mégis Isten tudtával történt, történik. Ő nemcsak minket, hanem mindenkit megmér egyszer örök, hamisíthatatlan mérlegén, s atyai keze nem késik felróni igazságos ítéletét a történelem falára.

Addig is hálát adok Neki embertelen határok által elválasztott nemzetünk megtartásáért, hálát azért, hogy gondviselő, simogató, sebeinket gyógyító kezének mozdulását látjuk és érezzük testvérkezek ölelésében, szorításában, akik megaláztatásunkból békés eszközökkel, testvéri szeretettel próbálnak felemelni bennünket, száz éve határokkal a nemzet testéből kirekesztett és megaláztatott testvéreiket, akik a trianoni gyásznapot a nemzeti összetartozás napjává szentelik, akiknek köszönhetően tragikus múltunkat „békévé oldja az emlékezés”. Az emlékezés, amelynek – fájó szavakon és gondolatokon túl – tettekben kell élnie, éltetve Hazát és Nemzetet.

Sinfalva, 2020. március 31.

Pálfi Dénes

2011. február elején nyújtottam be visszahonosítási kérelmemet gondozómmal, Luka Lédával együtt. Akkor nem tűnt olyan nagy dolognak ez az ügy. Hisz természetes, hogy magyar vagyok, mindig is az voltam: vessük hat papírra ezt a tényt! Amikor viszont megkaptam a hírt: az államelnök aláírta visszahonosítási kérelmemet, megremegtem. Az első érzés, ami villámként szaladt át rajtam: MAGYAR VAGYOK! Persze, el is mosolyodtam, mert biz’ eddig is magyar voltam, és ezt félve vagy büszkén többször meg kellett vallanom. Most azonban minden magyarázat és körülmény taglálása nélkül mondhatom, hogy MAGYAR vagyok! A legédesebb ajándék a visszahonosítás kapcsán a nevem volt. Most mar tisztán és helyesen Csergő Ervin a nevem. (...)

Egy másik ajándékot is kaptam, amit még nem tudok átézni a maga teljes ragyogásában. De a pirkadó hajnalból egyszer majd bizonyosan sziporkázó déli verőfény lesz: a visszahonosítással rajtam keresztül szülőföldem, Gyergyószentmiklós is egy kicsit újra Magyarország lett.

*Hálás szívvel, Csergő Ervin plébános
(Boldogházi Hírek 2011. október)*

Összeállította: Papp Izabella

FIATALOK VÁLASZOLNAK...

A közeli napokban emlékezünk Trianon 100. évfordulójára.
Számodra mit jelent, hogyan gondolsz történelmünknek erre az eseményére?

Történelmi emlékezetünk egyik legfájdalmasabb pontja az a veszteség, melyet hazánkknak éppen 100 éve kellett elszenvednie a Trianoni békeszerződés következményeként. A „boldog békeidőket” követően az első világháború, majd a rengeteg emberáldozatot követelő háború után az ország jelentős részének elcsatolása kitörölhetetlenül mély nyomot hagyott generációkon keresztül nemzetünk tagjaiban.

Mikor általános iskolában tanultunk az eseményről, megdöbbentőnek tűntek a számadatok, de tudomásul vettük a tényeket. Ugyanakkor fogalmunk sem volt arról, mit jelenthetett ez az érintettek millióinak életében.

Személyes kapcsolatok révén a Táncház mozgalommal összefüggésben szereztem róla tudomást, hogyan élnek külföldön magyar emberek. Gyermekeink már el sem tudják képzelni, milyen az, amikor a zárt határon, ha némelyeknek a szigorú feltételek ellenére sikerült is eljutniuk más országok magyar lakta területeire, mennyi megpróbáltatáson kellett keresztülmenniük. Még akkor is, ha csupán rokon kapcsolatok, vagy közös hagyományaik ápolása érdekében vállalták a hosszú és fáradtságos utat.

Meghatározó élményem az első utazásom Erdélybe. A szerény körülmények között is rendkívül szíves fogadtatás, az ízes magyar, jövevényszaktól kevésbé tarkított nyelv, az „eleink” idejéből ismerős életmód, összességében a kultúra közös gyökereinek megtapasztalása mintegy 800 km távolságra otthonunktól, egy másik országban, felemelő érzés volt. A kulturális antropológiai vizsgálgatásunk során kialakult kötődés minden bi-

zonnyal egy életen át elkísér.

A 2000-es évektől kezdődően rendszeresen utaztam elszakított magyarlakta területekre, számos ismeretségre tettem szert, sok kiváló magyar embert és életutat ismertem meg személyesen. Voltak, akik sosem tudtak jutni azokon a kemény megpróbáltatásokon, melyeket a rájuk kényszerített helyzet okozott számukra. Számos esetben azt is megtapasztalhattam, hogy a megváltozott körülmények ellenére megtartva nemzeti öntudatukat, sikerült a lehetőségeket megragadva boldogulni, a békés együttélés módját kialakítani. Ez egyaránt igaz a teljes mértékben, vagy csak részben magyar lakta területeken élőkre.

A múlt megpróbáltatásait, mely sok veszteséggel járt, nem szabad felednünk, azonban meg kell emléznünk, hogy ma már a legtöbb országba szabadon utazhatunk, a digitális technológia fejlődésének köszönhetően nem vagyunk elszakítva egymástól. Rajtuk és rajtunk múlik, mennyire őrizzük, ápoljuk kapcsolatainkat. Fontosnak tartom az együttműködéseket, kapcsolatok kialakítását az anyaország és a magyar területeket magában foglaló országok között. Ma már számos közös programlehetőségre adódik lehetőség, fontos, hogy ezeket megragadjuk.

Sajnálatos, hogy a világvárvány miatt a megemlékezés éve nem valósulhat eredeti elképzeléseink szerint. Amennyiben feloldódnak a korlátozások az évforduló napjára, a rendezvényekre úgy is biztosan kihatással lesz. A legfontosabb azonban, hogy őrizzük a nemzeti örökségünket és az egységet az egyének, családok, kis közösségek szintjén is.

Szűcsné Kövér Szilvia

Trianon egy igazságtalan békediktátum volt, ahol az I. Világháborúban győztes nagyhatalmak rettegve egy újabb háborútól a nemzeti önrendelkezés biztosításának álcája mögé bújva a saját hatalmi érdekeik szerint szabták át nem csak Magyarországot és Európát, hanem az egész világ térképét. A téma sokrétűségének okán és a kevés terjedelem miatt, úgy döntöttem, hogy a témával kapcsolatos véleményemet a magyar nemesség és politikai elit felelősségén és elhibázott politikáján keresztül írom le.

Az Osztrák-Magyar Monarchia területén 14 nemzetiség élt együtt, melyek között a politikai hatalom elosztása kezdetben csupán az osztrák nemességet és hatalmi körét illette meg, miközben ők csupán a birodalom népességének 25%-át adták. A 19. század közepétől az osztrákok hatalmi helyzete mind külpolitikailag, de belpolitikailag is meggyengült. Szükségessé vált számukra, hogy maguk mellé emeljenek egy birodalom alkotó nemzetet, hogy saját hatalmukat a monarchiában fenntartsák. Ezt nevezzük az 1867-es kiegyezésnek,

amikor a magyar földbirtokos és politikai elit beszállhatott a hatalom valamilyen szintű gyakorlásába. A magyar elit így a többi 12 nemzetiségnél nagyobb politikai hatalommal rendelkezett, és népcsoportokat kizártak a döntéshozatali jogok gyakorlásából. Egy sor olyan politikai döntés követte ezt az igazságtalan helyzetet, melyek hatására a magyar és más nemzetiségek elitjei között éles szembenállás bontakozott ki. Ezen okok és egy világháború kiegészülve a nagyhatalmi érdekekkel okozta szerintem azt a helyzetet, amikor is a történelmi Magyarország elveszítette területének kétharmadát, és tisztán magyar lakta területek is Magyarországon kívülre kerültek. Ezzel magyarok százezrei kerültek olyan kiszolgáltatott helyzetbe, hogy az újonnan kialakult politikai elit kezébe kerültek alapvető jogaik, amelyekkel sokszor nagyon igazságtalanul bántak. A véleményem, hogy ezen ügy kapcsán méltatlanul kevés szó esik arról, hogy egy szűk réteg hatalommohósága hogyan nyomta rá a bélyegét több millió magyar ember jövőjére.

Berkó Albert

Magyar az, kinek fáj Trianon. Mennyire találó mondat, tele fájdalommal, keserőséggel, szomorúsággal. Általában az emberek, egy 100 éve történt, nemzetünket, országunk határait, honfitársaink drasztikus módon való megtépázását, elcsatolását, ellehetetlenítését gyászolják ezen a bús napon. Viszont, sokkal messzebbre nyúlik vissza ez az egész történetet.

Gondoljunk csak bele, hogy államalapító apáinktól kezdve, számos királyunkon át, milyen rengeteg munka volt felépíteni egy ilyen remek adottságokkal rendelkező, telis-tele természeti kincsekkel megáldott, páratlan országot.

1000 évnél is több időbe teltett elődeinknek, mire egy valóságos földi paradicsomot alkottak, majd ezt az egészet nekünk hagyták örökségül, gondolván, most már csak élveznünk kell az egészet, ápolnunk, fejlesztenünk, hiszen mi is tovább adjuk a következő generációnak, mert ez a dolgok rendje. Erre fel, egy alattomos, nemzetünkötől való félelem, kincseinkre való irigység hajtotta, főleg koholt vádak alapján elrendelt, egész világon páratlan büntetést kaptunk.

Megérdemeltük? Természetesen nem! Rengeteg magyar vér folyt e földeken, sokszor más érdekeit védve. Tatárjárás. Ez után kezdődtek el váraink építései, gon-

dolván a következő támadások elhárítására. Nándorfehérvárnál hatalmas török sereget állítottunk meg.

Majd jött Mátyás királyunk, aki megszilárdította a királyságot, félelmetes seregével távol tartotta tőlünk a törököket. Dózsa György, a parasztok vezére, mohácsi csata, Buda elvesztése, Rákóczi szabadságharc, 1848-49, világháborúk, hihetetlenül sok, harcban elesett magyar járult hozzá, hogy nekünk jó legyen. Soha egy percre sem fordult meg a fejünkben, hogy bárki is ráteheti a kezét a hazánkra. Szívükből jövő, teljes odaadó szeretettel cselekedtek mindazt, amit tettek.

Nincs olyan hosszú élet, ami elég lenne a köszönetek kifejezésére, hálálkodásunkra, minden egyes hősünk tiszteletére.

Ezért nem is lehet más fontosabb számunkra, mint-hogy emlékezzünk, tanuljunk, tanítsunk, hagyományainkat őrizzük, átadjuk, nagyjaink előtt fejet hajtsunk. Sohasem feledhetjük a tényt, hogy magyarnak születünk, s erre mindig is büszkének kell legyünk. Életünk végéig tart, vagy talán egy kicsit tovább is. Rajtunk múlik.

Szász Attila

Koromból adódóan emlékeim nincsenek „Trianonról”. Nagyszüleimmel pedig ritkán beszéltem róla. A családban nincs ehhez köthető emlék. Viszont a történelmi tanulmányaim során mindig is érdekelt ez az időszak. Igazából akkor kezdtem megtapasztalni, milyen érzés külföldi magyarnak lenni, amikor elkezdtek bejárni a Határtalanul pályázat keretében ezeket a területeket. Felvidék, Erdély rendszeres úticél az iskolában, amikor a mindig aktuális hetedik osztály, pályázat keretében megismerheti azokat a területeket, amelyeket ez a szerződés elvett tőlünk. A pályázatnak célja a magyar-magyar kapcsolat építése, a nemzeti összetartozás erősítése. Ezeken az utazásokon nagyon sok, jó emberrel ismerkedtem meg, megtapasztaltam a székely emberek kedvességét.

Azóta nagyon sok ilyen kiránduláson jártam már, ahol próbálok a diákjaimmal is megismertetni Székelyföld szépségét, átadni azt az érzést, amit én érzek. Ráadásul boldogházi barátaink által jó pár éve megismerkedtem a Pálfi családdal is, és beindult egy igazi székely-magyar barátság. Úgy gondolom, hogy a mai világban már nincsenek határok. Így bátran ajánlom családoknak, hogy menjenek és fedezzék fel, ami régen a miénk volt. Egy örök emlék lesz.

„Hazát, hitet nem cserél az ember, amiként arcot sem. Mindkettőt őseink hagyták ránk, s a hűség kötelez.” Sinkovits Imre

Szendrei Péter

Kirándulás Erdélyben

Tutajtura Dunajecen –Szlovákia

a Sínfalva– Jászboldogháza testvértelepülési–kapcsolat

25 évvel ezelőtt településünk vezetői úgy gondolták, hogy Jászboldogházának szüksége van egy testvértelepülésre, mivel 1995-ig nem volt a településnek ilyen kapcsolata, de ennek társadalmi igénye felmerült. A kezdő lépések megtétele a szomszédos Tápiógyörgye kapcsolatán keresztül jött létre, és gyorsan mély barátságok alakultak ki Jászboldogháza és Sínfalva lakosai között. A két településen először a lakosok között alakult ki szimpátia és közös jövőtervezés. Ebbe bekapcsolódtak a települések intézményei, civil szervezetei, gazdasági társaságai. Új fejezet kezdődött ezzel Jászboldogháza és Sínfalva életében, hiszen nemcsak egy új testvértelepülési-kapcsolatot alakítottak ki, hanem az ott élőket, a magyar embert a magyar emberrel hozta közelebb, kapcsolatba, barátságba. Ez egy rendkívüli - magyar-magyar - kapcsolat, ami örömmel, bánattal, boldogsággal és fájdalommal is jár, minden egyes találkozáskor.

Éppen 100 éve annak, hogy Erdélyt a Trianoni békeszerződés során elvették Magyarországtól. Az ott élő embereket és leszármazottaikat megfosztották szeretett országuktól. De nem fosztották meg hazaszeretetüktől. Ezt minden alkalommal érezzük, halljuk, látjuk, amikor velük találkozunk. Ez az igazságtalan történelmi esemény megalapozta a két település kapcsolatát is, végigkíséri minden egyes eseményét és mozzanatát. Az elmúlt 25 évben nagyon sokféle közös programon vettünk részt mindkét településen, ahol különböző korosztályok ismerhették meg egymás szokásait, hagyományait, életét. Nagyon sokszor rádöbentünk, hogy mennyire egyforma életet élünk itt és ott, a Jászságban és Erdélyben, Jászboldogházán és Sínfalván. Egyformán magyarok vagyunk. Ezek a komoly érzelmi benyomások mindig elgondolkoztatnak bennünket, ho-

gyan jutott el nemzetünk idáig, és mi a teendőnk nekünk ebben az életben, hogyan tehetjük szebbé és jobbra lakosaink életét. A két település kapcsolata egy lehetőség mindnyájunknak, hogy önzetlen barátságunkat és szeretetünket adjuk azoknak, akik távol vannak tőlünk, de közel állnak hozzánk, azoknak, akikre más törvények vonatkoznak, mégis úgy gondolkoznak, mint mi, azoknak, akiknek más nyelvet kell hivatalosan beszélniük, de minden nap ugyanaz a nap sugára ragyog be.

Szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik ennek a kapcsolatnak a létrehozásában és építésében részt vettek! Szeretnék kiemelten köszönetet mondani és emlékezni Matók István polgármesternek és Pálfi Dénes unitárius lelkésznek, akik megálmodták és létrehozták településeink közös útját. Mindkettőjük tevékenységét Jászboldogháza díszpolgára címmel ismerte el a település. Szeretnék kiemelten köszönetet mondani Vernes Andrásnak, aki a kapcsolat kialakításában kulcsszerepet töltött be. Köszönettel tartozunk Zeng János Polgármester Úrnak, aki az elmúlt 2 évtizedben folyamatosan támogatta a kapcsolat ápolását, neki köszönhetjük, hogy a két település között hivatalosan is aláírásra került a megállapodás!

Ebben az évben a 25 éves jubileumi évfordulót Jászboldogházán szeretnénk megünnepelni, egyben Trianoni megemlékezést szervezni. Az előkészületek már az év első hónapjaiban elkezdődtek, melyeket kereszttbe húzott a hazánkat is érintő koronavírusjárvány. Sajnos nem lehet előre tudni, meddig tart ezt a korlátokat jelentő veszélyt elhárítani, és mikor lesz lehetőségünk együtt ünnepelni. A veszély elhárulta után az élet sok területét érintő célok és programok újratervezésére lesz szükség.

Gondolataimat Wass Albert Üzenet haza című versének idézetével zárom:

*„Üzenem a háznak, mely fölnevelt:
Ha egyenlővé teszik is a földdel,
Nemzedéknek őrváltásain
Jönnek majd újra boldog építők,
És kiássák a fundamentumot,
S az erkölcs ősi hófehér kővére
Emelnek falat, tetőt, templomot.*

*Jön ezer új Kőműves Kelemen,
Ki nem habarccsal és nem embervérrel
Köti meg a békeesség falát,
De szentelt vízzel és búzakenyérrel,
És épít régi kőből új hazát.
Üzenem a háznak, mely fölnevelt:
A fundamentum Istentől való,
És Istentől való az akarat,
Mely újra építi a falakat.
A víz szalad, de a kő marad,
A kő marad...”*

Kívánom, hogy adjon az Isten erőt, egészséget Mindenkinek, hogy mielőbb újra együtt ünnepelhessünk!
Jászboldogháza, 2020. április 20.

Szűcs Lajos polgármester

1995 Erdély

1995 Erdély

1995 Sínfalva

1996. 50. évforduló a Községházán

1996. 07. 02. Vendégek Erdélyből

1998 Sínfalva

1998 Sínfalva

1998 Sínfalva

1998 Sínfalva

2013 Sínfalva

2014 Díszpolgári Díj átadása a Civil napon

2013 Sínfalva

2017 Sínfalva

2017 Sínfalva

2017 Sínfalva

2017 Sínfalva

Faluszépítőők hírei

Mindannyiunk életébe változást hozott a koronavírusjárvány. A világjárvány olyan helyzet, amelyhez hasonlóval nem találkozott még a ma élő emberek többsége.

Gondoljunk csak a húsvétra. Szomorúan rendkívüli volt az idei húsvét, de azért a tavasz megadta, hogy kimenjünk a természetbe, és akár a saját udvarunkon díszítsunk tojásfát, ahogy ez több kertben meg is valósult. Kellemes, örömteli látvány volt, lehetne a jövőben ennek folytatása is.

Ehhez kapcsolódóan: A Faluszépítő Egyesülethez köthető a tavaly első alkalommal hagyományteremtő céllal megvalósított **húsvétváró tojásfa készítése**. Idén a nyugdíjas egyesület tagjai is szerettek volna ehhez kapcsolódni. Még a járvány előtt tervezték, hogy húsvéti dekorációs sablont készítenek. Joó-Kovács Balázs alpolgármester úr támogatta az ötletet, megvásárolta a szükséges festéket, és kivágatta a formákat farostlemezéből. A munkában részt vett Gerhát Róbert is. Köszönjük a segítségüket. Így készült el sok tojásforma, a nyúl- és a bárányfigurák. Hajdú Józsefné Zsóka vállalta, hogy otthonában befesti a formákat, miután elkészült, kivitte a falu központjába, feldíszítette vele a tojásfát és a fa alját. Így került sor a jelképes díszítésre. Köszönjük a fáradozását. Ő tette föl a Facebookra a hírt, az ezzel kapcsolatos gondolatait. *Az idén elmaradt a tojásfa teljes feldíszítése.* A tavalyi, iskolások, óvodások és a lakosság által összegyűjtött több száz tojást és a nyuszi figurákat az iskolában tároljuk Kispálné Arankának, Eszesné Terikének, Tóthné Erzsikének, Tóthné Zsuzsának és Berkó-Fejes Györgyinek köszönhetően - precízen, gondosan bedobozolva. Szalókiné Évike nagy gondot fordított a tárolásra. Szűcs Lajos polgármester úr véleménye az volt, hogy a díszítésnek nincs akadálya, de nem javasolta, hogy csoportosan történjen sem a gyermekek, sem a felnőttek részéről. A véleményét, javaslatát elfogadtuk.

Tavasz beköszöntével az önkormányzat sokat tett a parkok, virágágyások rendbetételéért, kapálásért, fűnyírásért. Sokat segített ebben Pető Erika, Polyák Erzsike, Dobos Évike, Vadkerti Tünde és Kövér József. Rende-

zettek közttereink, és le van vágva a fű. Köszönet a munkáért. Azoknak a faluszépítőőknek is köszönet, akik járvány idején is – akiknek egészségi állapota, kora és ideje engedi – kertészkednek, a vállalt területüket figyelemmel kísérik, gondozzák, kapálják, locsolják, permetezik. Most azonban mindennél fontosabb, hogy a járványtól védjük magunkat, különösen az idősebbek, akikről azt kérjük, ha csak tehetik, maradjanak otthon.

Településünk külterületén lévő keresztek, iskolai emlékhelyek többségének gondozása is folyamatos, a tápiói kereszt környezetét Szűcs Gergely, a csíkosai iskolai emlékhely és kereszt környezetét pedig Nagy László és családja gondozza. Matók Pálné a jakabi Szent Vendel szobor környékét tette rendbe. Köszönet érte.

Terveinkről:

Trianoni emlékhely: Idén van Trianon száz éves évfordulója, ebből az alkalomból a harangláb néven ismert trianoni emlékhely felújítását, a polgármester úr javaslatára emléktábla kihelyezését tervezzük.

Posta előtti tér felújítása nagyon időszerű lenne, hiszen minden hozzá való anyag rendelkezésre áll. A megvalósításhoz tisztelettel kérjük az önkormányzat segítségét.

15 db padhoz való vasanyag is le van szabva Simon Sándor és Pesti János szakszerű, pontos munkájának köszönhetően. Már csak be kell festeni a faanyagot, az összeszerelést az önkormányzat vállalta. Köszönjük

szépen. Ezt követően már lehetne is kihelyezni az orvosi rendelő elé, piachoz, Strandfürdő elé, Takarékszövetkezet elé stb. Reméljük, mire a járvány elcsendesedik, erre is sor kerül.

Festés: A fának a festék az élettője. A községünkben kihelyezett utcabútorokra nagyon ráférne a festés: *Utcatáblák*, melyeket még festés előtt célszerű lenne lebetonozni, vasalással erősebbé tenni, mert többségük korhad, hiszen már kb.15 éve a földben van. *Faluköszöntő táblák*, *harangláb*, *buszmegállók*, *padok*, *Szép Utca táblák*, *korlát*, *hulladékgyűjtők*, *információs táblák*, *virágládák* egy része és a *tulipánfa* is várja a festést, kisebb javítást. A településünkön lévő szoborfülkék felújítása, meszelése és festése is fontos lenne. Ez sok szép feladat, át kell gondolnunk, hogyan tudjuk megoldani, hiszen tagságunk többsége szép korú, és az önkormányzat is kevés fizikai segítséget tud adni.

Az utcatáblákba idén is vásárolunk virágot, és mielőbb kihelyezzük, hogy minél tovább díszítsék településünket. Beültetjük a virágládákat is, és a főbb helyekre kivisszük.

Virágos kerékpár: Az utcákat járva, láthatjuk, hogy egyre többen megkedvelték, szívesen díszítik a házuk előtti utcafrontot virágos kerékpárral. Közterületre még csak egy kerékpárt helyeztünk ki az orvosi rendelőnél, de folyamatban van még néhány virágos kerékpár elkészítése.

Öreg fa: Tervezzük a Balázs boltnál lévő öreg fa előtti emléktábla kicserélését.

Körforgalom: Idén szeretnénk a vasútnál lévő körforgalmat felújítani, az előregedett rózsákat kicserélni, a kertet földdel feltölteni, és a virágágyás közepén egykor volt tulipánfát visszaállítani.

A tavaly elültetett rózsák szépen fejlődnek faluszerte, ami sok gondozást igényel, hiszen folyamatosan kell metszeni, permetezni, locsolni őket.

Kis kertészek: Idén is várjuk a régi és új, kis kertészek, gyermekek, unokák segítségét.

Jó hír: Gerhát Károly tanár úr segítségével felújításra kerül a vasútállomásnál lévő térképes, szöveges tábla, a tejcsarnok kanyarban az útbaigazító, az önkormányzat

előtt a térkép, a Kossuth utca végén a Szép Utca tábla, a templomnál a járda mellett az útbaigazító tábla.

Ahogy már jeleztük, az egyesületünkről készült képeket a facebook oldalon is megtekinthetik az érdeklődők, ahol számos fotóval, híradással adunk áttekintést tevékenységünkről, rendezvényeinkről, eredményeinkről, támogatóink segítségéről (Facebook: Faluvédő és Szépítő Egyesület Jászboldogháza) – az oldalt tagtársunk, Baranyi-Nagy Bernadett kezeli.

Ezúton is köszönjük az Önkormányzat mindenkor támogatását és minden eddigi és leendő kedves támogatónk, segítőnk munkáját, anyagi felajánlását, ami által együtt gazdagítjuk szeretett községünket.

Az idén sorra maradnak el a rendezvények, a motoros találkozó, Hagyományok Hétvégéje, Jász világtalálkozó és még sorolhatnám. Sajnos még nem tudjuk, hogy az év hátralévő részében sor kerülhet-e községi rendezvényre, meg tudjuk-e tartani az augusztus 20-i ünnepséget. Bízunk benne, hogy év végén a falu lakóival együtt ünnepelhetünk, várhatjuk az év legszebb ünnepét, a karácsonyt, és közösen bizakodva inthetünk búcsút az idei szomorúan rendkívüli évnek.

Vigyázzunk magunkra. Vigyázzunk egymásra!

Faluvédő és Szépítő Egyesület nevében
Szűcs Gergelyné elnök

Boldogháza tavasszal

Feldíszítette a tavasz Jászboldogházát. Zöldülnek a fák, bokrok, cserjék, és rózsaszínű virágba borultak a vérszilvafák. Településünk számos helyét nárcisz, tulipán és színes árvácskák díszítik. A Tájház környékén és a Fajtakísérletnél kinyílt a nőszirm. A főutca tavaszi hangulatot áraszt, és az ABC kéményére megérkezett a gólya.

Tisztelt Adófizető!

Céljaink megvalósításához az Ön támogatására is szükség van. Ön is tehet azért, hogy településünk, szebb, otthonosabb, élhetőbb legyen.

Örömmel és köszönettel vennénk, ha Ön úgy döntene, hogy személyi jövedelemadójának 1 %-ával a Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület tevékenységét támogatná.

Tisztelettel köszönjük előző évi felajánlását, mellyel segítette terveink megvalósítását. Adataink, melyet Jászboldogháza honlapján, a Faluvédő és Szépítő Egyesület oldalán is megtalál a következő:

A kedvezményezett neve: Faluvédő és Szépítő Egyesület Jászboldogháza

A kedvezményezett adószáma: 18831865-1-16

Ha Ön önadózó, kérjük, adóbevallásával együtt küldje el rendelkező nyilatkozatát a NAV részére. Ha Önnek nem áll módjában 1 %-ot felajánlani, de szívesen támogatná az egyesületet bármilyen csekély (vagy ha teheti nagyobb) összeggel, ezt megteheti a helyi Takarékszövetkezetben a **Jászboldogházi Faluvédő és Szépítő Egyesület** számlájára befizetett összeggel.

Bankszámlaszámunk: 69500194-11-021591

Támogatását előre is köszönjük!

Tisztelettel: Faluvédő és Szépítő Egyesület

Boldogháziak Baráti Társasága

Beszélgetés Kerekes Lajossal, a BBT tagjával

Örömmel fogadtam Konkoly Béláné főszerkesztő tájékoztatását, hogy új sorozatban tervezik megjelentetni az elszármazottak bemutatkozó vallomásait. Kérte, javasoljak minden számhoz a tagok közül egy-egy személyt. Akkor még nem gondoltuk, hogy vírusjárvány idején milyen nehézségekkel jár egy ilyen írás elkészítése. Mindenképpen úgy terveztem, hogy a régebben itt élt, sokak által ismert embereket kérem fel először. Most persze mi vagyunk a veszélyeztetett korosztály. Nem kérek senkit arra, hogy postára menjen a levéllel, de sajnos az internetet használó gyerekek, unokák se tudnak besegíteni. Így azt a megoldást választottam, hogy telefonon beszélgettünk, diktafonra felvettem majd gépbe írtam. Első beszélgető társam Kerekes Lajos és felesége Esztiike volt Szolnokról.

Kerekes Lajos

Miután, hál Istennek, arról számoltak be, hogy egészségesek, vigyáznak magukra, csak nagyon szükséges esetben mennek boltba, gyógyszertárba, dolgoznak a kertben, jól elbeszélgettünk.

Lajos, ti mindig Boldogházán éltetek, hogy kerültek ide a szülők, merre laktatok?

En Boldogházán születtem, és a testvéreim is, a boldogházi tanyákon, de Jászberényben anyakönyveztek akkor még. Egy testvérem Balogné Marika Szentgyörgyön született, édesapám Alsószentgyörgyről származik. Mi több tanyán laktunk. Laktunk valamikor a Pesti-tanyán, ami egy kis tanya volt Burka Jóska és Geröcs Karcsi között, a Balla tanyán is laktunk, Konkoly Mihályék felé. 1942-ben a Zsuzsi tanyára költöztünk, Sas Elekék mellé. 1955-ben átköltöztünk a Lombárd tanyára Turóczy Laci bácsiék mellé, onnan 1961-ben költöztünk be saját építésű családi házunkba, a Vasút utcába. Akkor már csak én voltam a szüleimmel, a többi testvérem megnősült, férjhez ment. '71-ben halt meg édesapám, édesanyám pedig '76-ban.

Hányan vagytok tetvérek?

Kilencen voltunk, négyen élünk: Andris, Mancsi, Teri és én. Terike Salgótarjánban él, 93 éves, ő sajnos már nem bír jönni Boldogházára még a temetőbe se. Minden testvér itt van eltemetve, csak Juló van Újszászon. Ő a tanácsnál dolgozott Szadainé Pozsonyi Marikával.

En úgy emlékszem, Te a faluban aktív életet éltél, sok mindenben benne voltál, sok mindent csináltál.

'53-tól voltam ifjúságvezető, először a DISZ, majd 57-ben a KISZ szervezetben, én voltam a titkára mind a kettőnek. Népitáncoltunk, színielőadásokat tartottunk. Önkéntes tűzoltó is voltam. A mezőgazdaságban dolgoztam otthon, de a tanácsnál mindig voltak statisztikai összeírások, külterületi, meg állat összeírás, azt mindig csináltam. '53-ban cséplőgépnél voltam ellenőr, meg '56-ban is.

Aratóból mindig volt, előtte szerepeltünk, reggelig taró

multságok voltak. Ünnepek úgy nem múltak el, hogy szerep ne lett volna, és nagy bálók.

Most is szeretsz táncolni és énekelni, azt vettem észre az összejöveteleken.

Igen, mindig is szerettem.

A mozi is Te üzemeltetted, vagy rosszul emlékszem?

Azt nem, Pista bátyám volt a mozigépész, majd Törőcsik Ica.

Testvérek közül ki lakott még Boldogházán?

Pista ott lakott, ő sajnos '83-ban meghalt, '82-ben a sógornóm is. Balogh Kálmánné Maris lakott az orvosi lakáshoz közel, a második ház az övék, most a fia, Kálmán lakik ott, mert a nővérem meghalt.

1959-ben bekerültem az Üveges-féle kocsnába dolgozni csaposként. Együtt dolgoztam Lenkével, de úgy, hogy váltottuk egymást 1961 őszéig. 1962-63-ban a hatvani konzervgyárban voltam árumínősítő. Ott albérletben laktam. '63-ban összetalálkoztam a feleségemmel, szerelem volt első látásra! Esztiike elvált asszony volt két gyerekkel. Tiszakécskére költöztem hozzá. Tiszakécskén a termelőszövetkezetben dolgoztam gyalog munkásként, ahogy szokták mondani.

1964. augusztus 22-én házasságot kötöttünk. 56 éves házasságunk a nyáron, ha megéljük!

Az év decemberében hazajöttünk Boldogházára a szülői házba, a következő évben kiköltöztünk a Koncsik-tanyára, és közben elkezdtünk építkezni a Bajnok utcában.

1972-ben nagy műtétet volt, majd tüdőembóliát kaptam. Azt mondták az orvosok, nem mehetek vissza a munkahelyemre, a tehenészetben dolgoztam ez időben. Azt mondták, olyan munkát vállaljak, ami egy műszakban sem ne álló, sem ne ülő legyen, és közben lehetőség legyen lefeküdni is. Ilyen munkahely nem könnyen adódik! Eladtuk a Bajnok utcai házat, és beköltöztünk Szolnokra. Ott vettünk lakást a kórház közelében. A Volánnál sikerült állást kapnom. Helyijáraton ülőkalauz voltam. Ott tudtam azt megcsinálni, amit javasoltak az orvosok, hogy ültem is, álltam is, és le is fektüdtem, mikor kiállás volt, a gépkocsivezető háta mögött, a hosszú padra lefeküdtem egy kicsit. 77-ben bekerültem a központba dolgozni raktárosként. Beiskoláztak az újszászi Közlekedési Szakközépiskola és Gimnáziumba, ahol '81-ben érettségiztem, és áruszállítmányozási ügyintézőként kaptam szakmunkát a Bevételek Ellenőrzési Osztályon. Ismét építkeztünk, '84-ben a Zápor utcában egy három szobás házat, ahová '85-ben költöztünk be. Most is itt élünk. A Volánnál dolgoztam nyugdíjazásomig, 1996-ban, 60 évesen jöttem nyugdíjba.

Gyerekekről, unokákról is mesélj valamit. Mit csinálnak, hányan vannak?

1973-ban megnősült Lajcsi, Esztiikének a fia, '74-ben férjhez ment a lánya, Esztiike. Közös gyerekünk nem lett, egy állami gondozottat fogadtunk magunkhoz

még Boldogházán. Felneveltük, azóta is tartjuk a kapcsolatot, ritkán, mert ő is dolgozik. Telefonon beszélünk a napokban is. Sajnos Eszti lányunk tavaly novemberben meghalt, 64 éves volt. Van 6 unokánk és 7 dédunokánk. A dédunokák is már nagyok, 23 éves a legidősebb, a legkisebb is 11.

Mi a hobbid?

A kertészkedésen kívül keresztretjévenyt szoktam fejteni. Régebben kirándulgattunk, de ma már nem nagyon megyünk sehova.

Régóta tagja vagy a BOLDOGBT-nek. Hogy találtál ránk?

Kövér Gyuláék itt laknak mellettünk, Gyula szolt, és boldogan jöttem.

Kötődtek Boldogházához, mindig jöttök szívesen. Ez volt a cél, hogy összejöjjenek a régi barátok, ismerősök, jól érezzük magunkat. Nagyon bízom benne, hogy augusztusban ismét együtt lehet a nagy csapat! Addig is kívánok Nektek jó egészséget, vigyázatok magatokra. Jó volt veletek elbeszélgetni. Változatos élet, sok költözés, szép és kevésbé szép emlékek, melyet megosztottatok velem és az Olvasóval. Köszönöm szépen!

2020. 04. 16.

Veliczky Ilona

A Boldogházi Gyermekéért Közhasznú Alapítvány 5144 Jászboldogháza, Rákóczi u.27.

(Számlaszámunk: 69500194-10400250 Adószámunk: 19220794-1-16)

Közhasznúsági jelentés

Alapítványunk 2019-ben is a jogszabályoknak megfelelően végezte munkáját. Nagyban segítette terveink megvalósulását a támogatóink által felajánlott SZJA 1%, a takarékszövetkezetbe elhelyezett lakossági pénzüsszegek, Dr. Pap Béla és az Obsitos Védelem Kft jelentős pénzügyi felajánlása, a Jászboldogházi Mezőgazdasági Fajtakísérleti Bt.felajánlása, valamint az Önkormányzatunk rendszeres támogatása.

2019-ben átvállaltuk valamennyi versenyző tanuló, csoport benevezési díját, hozzájárultunk a versenyre utazó gyermekek útiköltségéhez (karate, fiú-és leányfoci, matematika-, helyesíró-, környezetvédelmi-, NEFAG, mazsorett verseny, Szóljon a rigó nyíregyházi versenyére utazás és ellátás). Újra elindult a mazsorett oktatás, melynek anyagi és egyéb költségeiért felelősséget vállaltunk. Az iskolai rendezvények, házi versenyek, műsorok színvonalas rendezéséhez, az óvodai játékok, iskolai- és óvodai eszközök vásárlásához is segítséget adott alapítványunk. Hozzájárultunk a Civil nap megszervezéséhez. A számítástechnikai eszközöket vettünk az óvodának és az iskolának, és mind ezekhez a szükséges anyagokat is megvásároltuk.

Önkormányzatunk maximálisan elismeri az alapítvány gyermekekért végzett munkáját. Örömmel szolgált, hogy részesei lehettünk annak a nagy elismerésnek, amit községünk kapott az UNICEF-től. 2019-ben „Gyermekekből” település lett Jászboldogháza Tata városával együtt. Önkormányzatunk segítette a Peugeot mikrobusz üzemben tartását, műszaki vizsgáztatását, biztosítási díjait, és a javítás költségeit.

Fő feladatunk továbbra is, hogy kis községünk gyermekei számára megteremtjük mindazokat a lehetőségeket, mellyel személyiségüket, képességeiket sokoldalúan fejleszthetjük. Érezzük és tudjuk, egyre nagyobb szükség van alapítványunk létre.

Mit szeretnénk a 2020-as évben megvalósítani? Szeretnénk folytatni - az eddigi évek gyakorlatának megfelelően - támogató munkánkat. Konkrétan:

1. Támogatjuk a tanulmányi versenyben résztvevő tanulókat, a sportolókat, a tehetséges gyermekeket. Átvállaljuk a nevezési díjakat, a tehetséggyógyító tábor költségeit:	150 000 Ft
2. Biztosítjuk a tanévvégi jutalomkönyveket:	40 000 Ft.
3. Támogatjuk a kellékek pótlását.	150 000 Ft.
4. Folyamatosan karbantartjuk a számítástechnikai eszközöket, pótoljuk a hiányzó alkatrészeket, festékeket.	100 000 Ft.
5. Finanszírozzuk a Mikulásnak az ovis játéksomagot.	70 000 Ft.
6. Szeretnénk hozzájárulni a versenyzők, a karatésak, a mazsorettsek és a néptáncosok utaztatási költségeihez is.	150 000 Ft
7. A helyi vetélkedők díjazásához, kellékeihez is támogatást nyújtunk	40 000 Ft.
8. Sötétítő függönyök -és karnisvásárlás az új ablakokra:	700 000Ft
Összesen:	1 400.000 Ft.

A jó gazda takarékosági gyakorlatával kell élnünk. Természetesen számítnak továbbra is a SZJA 1%-ára (ami jelentősen csökkent az idei évben), és a támogatásokra, így a Képviselőtestület támogatására is. Bízom benne, hogy az elkövetkező esztendőben is együtt dolgozhatunk iskolás, és óvodás gyermekeinkért.

Jászboldogháza, 2020. március 25.

Zrupkó Ferencné
a kuratórium elnöke

Az év eddig eltelt része tűzoltó szemmel

2020. év első riasztása január 20-án hajnali kettő óra után egy perccel érkezett, miszerint a Zrínyi utca egyik lakóingatlanában a bejelentő füstre, tűzre utaló jeleket észlel... Kérkezést követő felderítés adatai alapján az eset téves jelzésnek bizonyult, így visszafordításra került a további vonuló egység. A rendőrség helyszínre érkezését követően közösen ismét bejártuk és egyben át is adtuk a helyszínt, majd állomáshelyünkre távoztunk.

Az esetnek egyetlen nagy tanulsága van: Inkább kérjünk fölöslegesen segítséget, ha csak picit gyanúja is fennáll egy esetleges tüzesetnek, füstölésnek, mint egy legyintéssel elodázzuk, és már túl késő legyen hívni a segítséget.

Célszerű, ha legalább egy 6 kg-os ABC porral oltó készletben van tartva a házban/lakásban.

Megfontolandó egy lakásbiztosítás megkötése is, mert soha nem lehet tudni, hogy mikor lesz rá szükség.

Január 23-án este 7 óra előtt érkezett az év második riasztása, személykeresésre. A rendőrséggel és a mentőszolgálat munkatársaival közösen megtaláltuk a illető személyt, akit a mentőszolgálat kórházba szállított.

A harmadik riasztás március 28-án délután 4 óra előtt

érkezett, az un. pulykatelep utáni mezőgazdasági terület égett. A jászberényi bajtársakkal közösen megfékeztük a nádas- gyeptüzet.

A negyedik riasztás április 7-én délután 4 óra után érkezett, Jászboldogháza- Jánoshida közti határ rész égett. Kérkezéskor derült ki, hogy jánoshidai területen a Rekettyés-ér nádassal benőtt területe égett. A jászberényi vonuló rajjal együtt felszámoltuk a káresetet.

Az ötödik eset április 9-én délelőtt 11 óra után volt, amikor az Imrédy út mellett égett a nádas, amit a jászberényi egységgel számoltunk fel.

Az esetek során személyi sérülés nem történt, az anyagi kár sem volt jelentős. A mezőgazdasági területeken keletkezett tüzek fokozott veszélye ebben az időszakban, hogy nagy számban pusztulhatnak el a területen lévő fiatal, még mozgásképtelen vadon élő állatok, nyulak, fácánok.

A tűzgyújtási tilalom aktuális napi állapotáról tájékozódni lehet a www.katasztrofavedelem.hu, vagy a www.erdotuz.hu honlapokon.

Kispál Tamás
ÖTE elnöke

Aki támogatni kívánja munkánkat, az megteheti adója 1%-ának felajánlásával.
Kedvezményezett neve: Jászboldogháza Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete

Adószám: 18838439-1-16

vagy a Jászboldogháza Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete
számlájára történő befizetéssel:

Számlavezető bank: Takarékbank Zrt., 5144 Jászboldogháza, Kossuth L. utca 2.

Bankszámlaszám: 69500194-1040103

HŐC, HŐC KATONA PROJEKTHÉT

Donászy Magda: Március 15.

Melegebben süt ma a nap
elmúlt már a hosszú tél.
Minden házon zászlót lenget
a víg márciusi szél.
Magyarország szabadságát
ünnepeljük e napon,
Háromszínű magyar zászló
Azért leng a házakon.

A jeles napok megünneplése kiemelt fontosságú az óvodák életében. Nincs ez másként az 1848-49-es forradalom és szabadságharcra való emlékezés esetében sem. Ilyenkor alkalmunk nyílik a gyerekekkel a történelmi alakok, hősök és sorsfordító események soráról beszélgetni. A tények elsorolása helyett azonban érdemes a nemzeti érzést erősíteni az óvodásokban. Az óvodai nevelés feladatainak megvalósítása elősegíti a gyermekek nemzeti identitástudatának megalapozását, nemzeti értékeink, hagyományaink megbecsülését, ápolását. A játékos elvét követve a gyerekek ismerjék meg, idézzék fel nemzeti ünnepünk jelképeit, az ünnephez kapcsolódó neveket, eseményeket. Tudják, hogy melyik országban élünk, magyarok vagyunk. Ismerjék meg a magyar zászló három színének jelentését.

Szolnokról érkezett hozzánk Ladnai Bálint törzsőrmester, és előadást tartott a gyerekeknek, majd bemutatta az öltözeteket, katonai felszerelést, fegyvereket. A gyermekek a projekt ideje alatt tapasztalatokat gyűjtöttek hagyományainkról, nemzeti ünnepünk szimbólumairól. Sokat barkácsoltunk, színeztünk, festettünk.

A kopjafánál

Ladnai Bálint törzsőrmester előadása, bemutatója

A gyermekek munkáival díszítettük a folyosót és a csoportszobákat. Mindenki hozott kokárdát, amelyet a ruhájukra tűztünk, ekképpen tiszteltünk a hősök előtt. Élményszerző sétánk alkalmával elsétáltunk az iskolaparkba, ahol a zászlót, kokárdát, amit készítették a gyerekek, elhelyezték a kopjafánál. Sokat mondókáztunk, verseltünk, énekeltünk. Az udvari játék során

is szívesen folytatták a vitézkedést, örömmel játszottak népi ügyességi játékokat, melyek közül ilyenkor az Adj, király, katonát, a legközkedveltebb. A hagyományok felelevenítésén, megismerésén keresztül erősödött hagyománytisztelőtük, magyarságtudatuk, kötődésük lakóhelyükhöz, hazájukhoz. Bővült szókincsük, fejlődött artikulációs és kifejező képességük a megtanult és elmondott verseken, meséken keresztül. A tevékenységek során fejlődött a finommotorikájuk is. A meséken keresztül nemcsak érzelmi életük vált gaz-

dagabbá, de javult együttműködési, empatikus képességük is. A különböző kompetenciák fejlesztésével gyarapodtak ismereteik, fejlődött közösségi magatartásuk.

Szeretnénk megköszönni Kövér Attilának a bemutató szervezésében való részvételét és Ladnai Bálintnak, hogy gyereknyelven mesélt történelmünk jeles eseményéről. Élmenydús, színes programokkal zártuk a projekthetünket.

Baranyi Béláné óvodapedagógus

Hiányoztok, kedves kicsi óvodások!

Mentovics Éva

Hiányoztok, kicsinyeim!

Csend borult az óvodára,
minden játék hallgatag,
mesekönyvünk szép meséi
mit tehetnek? Alszanak.

Nem építünk magas tornyot,
nem ringatunk babákat,
együttlétünk szép emléke
lengi csak be szobánkat.

Hiányoztok, kicsinyeim,
lányok, fiúk, mindenki.
Nem tudunk most együtt lenni,
gyöngyöt fűzni, színezni.

Hiányzik a duruzsolás,
csengő szavak, ölelés,
sok huncutság, ezer kérdés,
a felhőtlen nevetés.

Hiányoznak a mókáink,
tízóráik, ebédek...
Délután, az alvás előtt
most a szülők mesélnek.

Távol vagytok, mégis közel,
bár varázslat nincs ebben,
mindannyian együtt vagytok
idebenn, a szívemben.

Belátónak kell most lennünk,
türelmesnek, okosnak,
otthonunk nyújt biztonságot,
s ez mindennél fontosabb.

Ha majd újból nyit a világ,
s védelmezőn csalókat,
minden ovist tárt karokkal
és boldogan várok majd.

Mentovics Éva hivatalos oldala
Facebook

én hozott döntése alapján óvodánk március 16-tól ügyeleti rendszerben működik. Szűcs Lajos polgármester úr a községi honlapon tájékoztató közleményt adott ki: „A kialakult veszélyhelyzetre tekintettel javasoljuk - amennyiben megoldható - a gyermekek otthon tartását. Amennyiben a gyermekek otthoni felügyelete nem megoldható, kérelem esetén biztosítjuk a gyermek(ek) óvodai ellátását.

A Jászboldogházi Konyha továbbra is működik. A gyermekétkeztetést (óvodások és iskolások) az önkormányzat továbbra is biztosítja, az azt igénylők részére. Az ételt azonban az étkezőben nem lehet elfogyasztani, azt ételhordóban kell elszállítani.”

A szülők megértették, hogy a koronavírus veszély miatt javasolt a közösség elkerülése. Otthon vannak a gyermekek.

Közben sor került az óvoda teljes nagytakarítására, fertőtlenítésére, iratok, eszközök rendszerezésére, selejtezésre, az óvoda épületében betervezett mini bölcsőde kialakításának előkészítésére (pakolás, bútorok átrendezése, helyiségek kiürítése).

Szülők, pedagógusok, mindannyian egy olyan helyzetben találtuk ma-

Ezt a gyönyörű Mentovics Éva-verset egyik kis óvodásunk anyukája, Hajni ajánlotta figyelmembe egyik március végi estén Messenger üzenetben. Bevallom könnyezve, meghatódva olvastam, hiszen mindent kifejez, amit érek, gondolok ebben a nehéz helyzetben. Hiányoznak az ölelések, a huncutságok, a kedves és mókás szavak, a sok-sok közös játék, az élményszerző séták, kirándulások, amiket mind-mind beterveztünk a tavaszi időszakra.

Már tél végén hallottunk a koronavírusról, ami kezdett egyre aggasz-

tobbá válni. Az óvodában is igyekeztünk tájékoztatni a szülőket az óvintézkedésekről. Felhívtuk a gyermekek figyelmét a még alaposabb kézmosásra, kézfertőtlenítőkre kerültek kihelyezésre. Figyelemfelhívó, tájékoztató képeket helyeztünk el a falijútságon a vírus terjedését megelőző óvintézkedésekkel, higiéniai szabályokkal kapcsolatban.

A március 15-i projekthetünket még sikerült megvalósítanunk, de a nemzeti ünnepünk hétvégéje nagy változást hozott óvodánk életébe.

A képviselő-testület 2020. 03. 14-

gunkat, ami felkészületlenül ért minket. A legfontosabb, hogy megoldásokat keressünk, és kitartsunk, amíg le nem cseng a vírus. Ez óriási terhet, felelősséget jelent a szülőknek, amit nem könnyű teljesíteni. Ahol iskolás gyermek is van, őket alaposan leköti a digitális távoktatás, a szülőket a Home Office vagy a munkába járás megoldása a gyermekek mellett, esetenként idősebb hozzátartozóról való gondoskodás, a kisiskolás gyermek tanulásának segítése. A kis ovis annyit lát, hogy szerettei körülötte vannak ugyan, de a nap nagy részében a laptop, tablet előtt kell ülniük, nem tudnak vele foglalkozni. Amikor végre jutna idő a játékra, a munkahelye miatt is aggódó anya, apa elég fáradt, és tanácstalan, mivel dobhatná fel a legkisebb családtag napjait. Az internet az ötletek széles tárházát nyújtja, de az információk tömegében könnyű elveszni.

Szeretnénk ebben segíteni az óvodába járó gyermekek szüleinek. Ezért a jól működő zárt óvodai facebook csoportunkban rendszeresen küldjük a heti vagy kétheti ajánlásainkat (témától, projekttől függően), amiben verseket, meséket, dalokat, kézműves ötleteket, mozgást, környezeti nevelési tartalmakat, ismeretterjesztő kisfilmeket, színezőket, matematikai tartalmú feladatlapokat töltünk fel az éves tervünknek megfelelően. Ezek nem házi feladatok, amiket be kell mutatni az óvó néniknek, csak ajánlások, amit az oviban is elkészítenénk, megnéznénk, megfigyelnénk, stb. Kérésünk, hogy beosztva mindennap szenteljenek egy kis időt arra, hogy ezeket az ajánlott tevékenységeket elvégezzék együtt óvodás gyermekeikkel. Az ajánlásokat koruknak megfelelően csoportonként tervezzük, de természetesen megnézhetik, letölthetik és elkészíthetik a másik csoport feladatait is, amennyiben a gyermek kedvet érez iránta. Erőltetni semmit nem szabad.

Az iskolába készülő gyermekekkel a színekről, számokról, alapvető tudnivalókról beszélgetsenek, például, mi a szülő neve, foglalkozása, hol élünk. Fontos a térbeli fogalmak (téri relációk: alatt, fölött, mögött, mellett, között), irányok (jobb, bal), időviszonyok (napszakok, évszakok, hét napjai, hónapok, időrendi sorrend) folyamatos gyakorlása a napi tevékenységek közben. A Vuk csoportos anyagokban erre külön kitértünk, de a nagycsoportos óvó nénik kifejezetten az iskolába készülő gyermekek számára külön ajánlásokkal és az iskolaérettséggel kapcsolatos tájékoztatással is készülnek.

Nagy örömmel tölt el bennünket minden visszajelzés, amit küldenek nekünk. (pl. egy fotó vagy videó üzenet a gyerekről, amiben látszik, hogy tevékenykedik, versel, vagy egy szülői komment, megerősítő üzenet. Lehetőséget teremtünk arra is, hogy videó chat által beszélgetssünk a gyerekekkel és a szülőkkel. Minden héten hétfőtől csütörtökig 13 és 16 óra között lehet bennünket hívni a Messengeren. (Minden nap másik óvó nénit, aminek beosztásáról a szülőknek tájékoztatást küldtünk.) Ha bármiben tudunk segíteni, természetesen

telefonon is lehet keresni bennünket.

Már eltelt néhány hét, és remélhetőleg sikerült a szülőknek kialakítaniuk egy jó napirendet, amibe minden belefér.

Segítségként szeretnénk néhány javaslatot tenni a napirenddel kapcsolatban, amire jó figyelni:

Legyen meg a tanulásnak, a pihenésnek, a szabad játéknak, a közös együttlétnek a meghatározott ideje. A szabad játék nagyon fontos, segít feloldani a szorongásokat és félelmeket azáltal, hogy „kijátszhatja” magából ezeket a gyermek.

A gyermekeknek nagy szüksége van a mindennapi testmozgásra. Bár ez nem könnyű, mégis meg kell találni ennek formáját az otthonlét alatt. (labdázás, focizás, ugróiskola, távolugrás a homokozóban, közös kerékpározás a szülővel, testvérrel, trambulín, rossz idő esetén gyermektorna a szőnyegen, zenére tánc, akadálypálya kialakítása a szobában stb).

Be lehet vonni a gyermekeket a házimunkába. Pl a főzésbe, terítésbe, a kimosott, megszáradt ruhák összehajtogatásába, kertészkedésbe stb. A szemetet is közösen ki lehet vinni, rögtön utána a gyerekek már tudják, hogy kezét kell mosni! Közben ki lehet menni az udvarra, növényekről, állatokról beszélgetni. Lehet ez közösen együtt eltöltött idő, szórakozás és játék is. Ráadásul utána mindenki értékeli a saját idejét és feladatát.

Roppant nagy szerepe és fontossága van az óvodáskorú gyermekeknek a délutáni pihenőnek. Nagyon jó, ha alszik, de nem kell feltétlenül aludnia. Ilyenkor viszont legyen nyugalomban. Lehet halkan mesét vagy zenét hallgatni, aki nem alszik, kirakózni, rajzolgatni, asztali játékkal játszani.

Esténként, de akár napközben is olvassanak, meséljenek a gyermeknek. Nagyon fontos a lelki egyensúly ebben az időszakban. A mesélés, amellyel, hogy fejleszti a nyelvi- és érzelmi intelligenciát, a fantáziát, megnyugtatja a piciket és a felnőtteket is, és erősíti a kötődést. Akkor is érdemes lekapni egy könyvet a polcra, ha éppen rossz hírek miatt zaklatottak, vagy ha egyszerűen szoronganak a vírus miatt.

Bízunk benne, hogy rövid időn belül minden rendeződik. Szeretettel öleljük, üdvözljük a gyerekeket, s várjuk a minél előbbi találkozást!

Köszönjük a szülők kitartását, a helyzethez való türelmes hozzáállást. Mindenkinek nagyon jó egészséget kívánok az óvoda dolgozói nevében! Vigyázzanak magukra, szeretteikre, másokra!

Sósné Baráth Erika
intézményvezető

10 tanács kisgyerekes szülőknek

Peer Krisztina óvodapszichológus segít 10 pontban a kisgyerekes szülőknek.

1. Odahaza nem tudjuk lemodellezni azt, ami az óvodában zajlik, a kereteket azonban átmodellezhetjük a mindennapokba. Fontos, hogy ne térjünk el teljesen a hétköznapi rutinjától, lehet egyszer-egyszer tovább ágyban maradni, de ne csináljuk ebből rendszert. Kialakíthatunk új napirendet is, és ennek a főbb pontjait kis rajzok, piktogramok segítségével felrakhatjuk például a hűtőre, hogy a gyerek lássa, mi következik a mosdás vagy az ebéd után.

2. Fontos, hogy a szülő először a saját fejében rendezze a gondolatait, esetleges szorongásait. A gyerekek nagyon jól tudnak alkalmazkodni az új helyzetekhez, rugalmasak, ha mi jól tudjuk kezelni a helyzetet, akkor miattuk nem kell külön aggódnunk. A gyerekek természetesen vesznek mindent, amit mi természetesnek veszünk.

3. Mit jelent jól kezelni a helyzetet? A gyerekeknek érdemes elmagyarázni, hogy mi történik, mindenkinek a saját életkora szintjén. El lehet mondani, hogy bezárták az ovit, mert sok a beteg és nem akarják, hogy mi betegek legyünk. Válaszoljunk nyugodtan a kérdéseikre, de ne terheljük őket túl információval.

4. Ne legyen tabu sem a helyzet, sem az, ha emiatt idegesek vagyunk. Semmiképpen sem javasolt a gyerek előtt jajveszékelnünk, ám a feszültséget megérezzük ők is, ezért beszélni kell róla. Meséljük el, miért kiabáltunk, vagy sírtunk: anyu, vagy apu azért ideges, mert... Fontos, hogy ne maradjanak a dolgok kibeszéletlenül. Az összeomlás nem probléma, ha utána meg tudunk nyugodni, képesek vagyunk kommunikálni róla.

5. Szabjuk meg a saját határainkat, térben és időben egyaránt. Akár kicsi a lakás, akár nagy, jelöljünk ki játszósarkot, pihenősarkot, munkasarkot, lehet akár egy panaszfal is, ahova a kicsi felrajzolhatja milyen gondjai voltak napközben és azokat este átbeszélhetjük. Kijelölhetünk egy sarkot, párnát, plüssfigurát, amihez odamehet akkor, ha dühös. Mondjuk ki mi is bátran, ha egy játékhoz nincs kedvünk, kérjük meg, hogy amíg anya reggel megissza a kávéját, hagyja elolvasni a híreket, tisztázzuk a feladatokat, kéréseinket.

6. Nem kell folyamatosan a gyerekkel foglalkozni, azonban ha vele vagyunk, akkor koncentráljunk rá, ne görgessük a híreket a telefonon. Amúgy is érdemes határokat szabni magunknak az internetes hír- és tartalomfogyasztást illetően, szabjuk meg előre, hogy a nap milyen időszakaiban netezünk.

7. Nem baj az, ha rajzfilmet néz a gyerek, de annak is legyen meg a maga helye és ideje, időbeli korlátja.

8. A mesékből nemcsak a gyerek, a felnőtt is sokat kaphat vissza, népmese, állatmese, varázsmese, minden jó lehet!

9. Ha valami nem úgy alakul a bezártság alatt, ahogyan elképzeltük, ne hibáztassuk magunkat. Mindenki számára új a helyzet, ki kell próbálni, hogy mi működik és mi nem.

10. Mindig a szülő tudja a legjobban, hogy mi kell a gyermekének, nyugodtan állítsuk fel a saját szokásainkat.

(UNICEF Magyarország internetes forrás)

Április 22. A FÖLD NAPJA

Berta Katalin: A Föld meséje

Egyszer volt, hol nem volt, volt a Világűrben egy bolygó. Messziről úgy nézett ki, mint egy kék üveg-golyó. Irigykedve nézett rá a többi égitest, mert olyan gyönyörű volt. A Nap nagyon- nagyon büszke volt rá, hiszen Ő melengette fényével minden reggeltől estig. Ápolta, nevelgette, figyelte, hogyan fejlődik rajta az Élet...

Gyönyörű kékségét a Földet borító tengerek, folyók, tavak adták. Smaragdszínben zöldelltek az erdők, mezők, barnállottak a felszántott földek, az állatok mozgalmassá tették, az emberek pedig annyit használtak belőle, amennyire életükhöz szükségük volt. Mikor a

Nap beküldte fénysugarait a felhők alá mélyen, azok vígan jelentették, hogy a Földön minden rendben! Szín pompásan virítanak a virágok, a fák termései éretten kínálják magukat, a vizek lakói vígan lubickol-

nak a kristálytisza tengerekben, majmocskák ugrándoznak a fákon, minden élőlény boldogan éli világát.

Egyszer aztán megváltozott minden!!!

Az Ember, aki nagyon régóta békességben élt a növényekkel, állatokkal, hirtelen önzővé vált. Kényelmesen, bőségben akart élni, nem érdekelt, milyen hatása van új életének a Földre.

Ha fázott, kivágta a fákat, hogy azok tüzeinél melegedjen, de nem ültetett helyettük másikat!

Kihalásztta a vízből a halakat, mert éhes volt, de nem nevelt helyettük újakat. Leszakította az édes gyümölcsöket, de nem ápolta a termést

adó növényeket, hogy teremhesse-nek újra. Önzése egyre nőtt!

Nagy házakban akart élni. Szép ruhákban akart pompázni. Gyorsan el szeretett volna jutni bárhová a Földön.

Már nem volt elég a saját lába, járműveket talált ki magának. Nagy gyárakat épített, amiknek kéményéből dőlt a füst a tiszta levegőbe.

A nagy hajóiból mérgező olaj szivárgott a tengerbe, felelőtlenül szét-szórta a sok szemetet, levadászta az állatokat, és elfoglalta a helyüket.

A FÖLD SZENVEDETT!!!

A róla visszaverődő fényhírnökökkel a Naphoz kiáltott segítségért!

“Segíts! Az Ember észre sem veszi és elpusztít engem!!!

Segíts, kérlek, hogy megtisztulhassak, míg nem késő!!”

A Nap nagyon féltette a Földet, és folyton keresett, kutatott, mert nem tudta, hogyan segíthetne rajta.

Egyszer az egyik fényhírnök izgatottan jelentette:

“Nap! Napocska! Találtam valakit, aki segíthetne a Földnek életben maradni!

Igaz, KICSI! Az emberek gyerek-

nek hívják, de nagyon sok van belőle!

Képzeld! A gyerekek szeretik a Földet! Meglocsolják a virágokat, el ne hervadjanak. Télen a madárkának etetőt készítenek, éhen ne haljanak!

Imádják az állatokat, simogatják, mosdatják, etetik őket, játszanak velük.

Nem dobálják szét a szemetet! Sokat járnak az erdőbe, de nem tördelek az ágakat! Tudnak fára mászni, kedvesek, mosolygósak, szorgalmasak és legszívesebben folyton vízben lubickolnának a halacszkákkal.

Őket kér meg, hogy segítsenek a Földnek megtisztulni, életben maradni!”

A Nap megértette az üzenetet és nem keresett tovább. Érezte, hogy a gyerekekre van szükség, és minden erejével őket kezdte tanítani:

Színompás virágokat szórt a lábuk elé, hogy a gyerekek megszokják a szép színes növényeket maguk körül. Egész nyáron egészségesre sütötte kis testüket, hogy legyen erejük télire. Titkos üzeneteket súgott a fülükbe, hogy lássák milyen gyö-

nyörű a természet, amely szebbé teszi életüket és védjük minden erejünkkel otthonukat, a Földet.

A Nap nem csalódott. A gyerekek megértették, milyen nagy feladat vár rájuk. Azóta szorgalmasan gyűjtik a szemetet, az óvoda kertjébe növényeket ültetnek, magocskákat keltetnek, kis kezük munkáját figyelemmel kísérik, minden saját termésüknek örülnek. Enni adnak az állatoknak, ha fészekből kiesett madárkát találnak, segítenek visszatenni a helyére.

A Nap megnyugodott. Gyors fényhírnököt küldött a Földhöz, biztató üzenettel:

“Ne félj KINCSEM! Megmenekülsz! Elhasznált, szenvedő tested védi sok-sok gyermek!

Okos felnőtté cseperednek majd, és nem felejtik el mennyi szép élményt kaptak tőled, amikor még kicsik voltak.

Ha majd felnőttek lesznek, akkor sem fognak cserbenhagyni téged. Megtisztítanak, és megtanulnak úgy élni rajtad csodaszép KÉK BOLYGÓ, hogy ne fájjon neked!”

ISKOLAI HÍREK

Rendhagyó könyvtári irodalomóra

Február végén a 8. osztályos tanulók a könyvtárban rendhagyó irodalomórán vettek részt. A Szabad Ötletek Színháza előadásában Iskolai csalafintaságok címmel vidám, irodalmi előadást tekintettek meg.

Nógrádi Gábor népszerű, kortárs írónk sajátos szemszögéből mutatja be a nevelés kérdését.

Olyan írásokat válogattak össze ebben a műsorban, amely garantálta az önfeledt nevetést és szórakozást. Köszönet az előadóknak: Bor Viktor, Kósa Dénes, Szabó Zsuzsa

MÁTYÁS TUDÓSAI TEHETSEGGONDOZÓ MEGYEI VERSENY

Február végén 39. alkalommal rendezték meg Szolnokon a Kőrösi

Csoma Sándor Általános Iskolában a Mátyás Tudósai tehetséggondozó megyei versenyt.

Iskolánk 8 tanulója vettünk részt ezen az igen nívós rendezvényen.

A regisztráció után köszöntötték a diákokat, ünnepi műsorral kedveskedtek a jelenlevőknek.

Izgalmas napot tudhatunk magunk mögött, hiszen tanulóink különböző versenyeken próbálhatták ki tudásukat.

4 tanulóknak szavalóversenyen: Matók Edina 3. o. 6., Deák Janka 6. o. 7., Bertalan Rebeka 8. o. 5. helyezést ért el. Muhari Hedvig 8. osztályos tanuló pedig KÜLÖN-DÍJAT vehetett át a zsűritől.

Csinger Míra (4.o.) először vett részt a megyei kis nyelvészek versenyén, ahol bátorságát megmutatva a 18.helyen végzett.

Ludányi Richárd Barnabás 3. o. a matematika versenyen próbálhatta ki tudását, az ő eredményéről később adunk tájékoztatást.

Tóth Lili 4. o. és Gere Zoé 3. o. diákjaink pedig rajzversenyen élhették ki az alkotás örömeit, ahol szebbnél szebb rajzokat készítettek el.

Összegezve a mai napot, ismét büszké lehetünk iskolánk tanulóira, hiszen helytálltak ezen a rendkívül színvonalas versenyen.

Felkészítő pedagógusok: Koncsikné Orczi Andrea, Varga Judit, Birgés-Tóth Mónika

Köszönjük az Önkormányzatnak, hogy erre a versenyre is eljuthattunk a segítségükkel!

Szívből gratulálunk minden versenyzőnknek!

FOCI

3. forduló 7-8. osztályos leány foci

Febr. 25-én Jászsós-szentgyörgy adott otthont a Bozsik Intézményi Program következő, 4. korcsoportos leány focitornájának.

Csapatunk - hozva a kötelezőt - ismét győzelmeket aratva, a képzeletbeli dobogó első fokára állhatott fel úgy, hogy a lányok gólt sem kaptak! Ezzel a sikerrel harmadjára is bebizonyították azt, hogy ők a térség legjobb leánycsapata.

Különdíjban részesült:

Juhász Janka (kiváló kapusteljesítménye miatt)
Gratulálunk nekik!

Alsós csapatunk a második!

Március 8-án ismét Jászsós-szentgyörgyön járt iskolánk 4. osztályos focicsapata. Nagy küzdelemben, fej-fej mellett haladva ellenfeleinkkel, küzdöttünk a jó

eredményért és egymásért. Csapatunk legjobbjai: Csinger Míra (aki először vett részt), Sárközi Dominik és Tóth Lili.

MÁRCIUS 15-ÉN.....

Idén rendhagyó módon emlékeztünk meg a márciusi ifjakról.

A színjátszó szakkör hetek óta lelkesen készült erre az ünnepségre, a sors azonban átírta az eseményeket. Az iskolarádióon keresztül Lőrik Lászlóné, Zsuzsa néni köszöntötte a tanulókat, s emlékezett meg a forradalom és szabadságharc fontosabb momentumairól.

Ezt követően Muhari Hedvig nyolcadik osztályos tanulóink szavalatát hallhattuk.

Az idén csendesebben, másképp, de szívünk felett büszkén viselve a kokárdát emlékeztünk...

A digitális oktatásról

Amikor 1 hónappal ezelőtt döntést kellett hoznunk a távoktatás módjával kapcsolatban, mindannyian egyetértettünk abban, hogy egységesek legyünk az alsós osztályokat illetően. A 4. osztályban már a kezdetektől működő zárt csoportokat találtuk erre a legalkalmasabbnak, mivel a szülők számára ez a felület ismert és használt módja volt a tájékoztatásnak. Itt osztottuk meg azokat a képeket, melyek gyermekeik iskolai életének pillanatait örökítették meg, tudtunk üzeneteket küldeni, kérdéseket megvitatni. Tudtuk, hogy nem minden családnak áll rendelkezésére annyi számítógép, ahány gyermek tanul a családban, (erre eddig nem is volt szükség) ezért sokan okostelefonok használatával tudtak bekapcsolódni az új tanítási formába. Azokra a gyerekekre is gondoltunk kellett, akik egyik módon sem tudják elérni a küldött feladatokat. Számukra biztosítani kellett, hogy feladataikat hetente egyszer papír alapon megkaphassák, és megoldott munkáikat leadhassák.

Legnehezebb dolgunk az volt, hogy ne 5×45 perces tananyagokban gondolkodjunk, hanem súlypontosítsuk a legfontosabb feladattípusokat, és a küldött tananyagot leszűkítsük tantárgyanként 1-2 feladatra. Elképzeléseinket egyeztetettük az osztályokban tanító gyógypedagógussal, a hitoktatókkal, az éneket és angolt tanító kollégákkal, akik szintén együttműködve, az osztályok igényeihez igazodva végzik munkájukat.

Az első néhány napban több elképzelésünkön is módosítottunk a szülők visszajelzése alapján, hiszen minél kisebb egy gyermek, annál több segítséget igényel

mind a tananyag tartalmi részében, mind pedig technikai megvalósítását illetően. A feladatok visszaküldésére hosszabb időt biztosítottunk, mivel sok szülő keményen helytáll munkahelyén, emellett gondoskodik a családjáról, és figyelemmel kíséri gyermekei tanulását is.

Az első hét után örömmel láttuk, hogy tanítványaink milyen ügyesen, szorgalmasan és lelkiismeretesen dolgoznak. Elvértve akadt csak 1-2 gyerek, aki több biztatást igényelt. Nagyon sokan több feladatot oldanak meg, mint amennyit kérünk. Akinek ideje lehetővé teszi, szorgalmi feladatot is készít, sokat gyakorol. Örömmel oldják meg a tananyagokhoz kapcsolódó digitális feladatokat, melyeket az iskolában együtt használtak, jól ismert oldalakról válogatunk az otthoni tanulás színesítésére.

Számunkra a legnehezebb dolog viszont az, hogy a gyerekek nélkül kell végezni a munkánkat. Nem látjuk a csillogó szemeket, a huncut mosolyokat...

Egy biztos, bármennyig is tart ez a jelenlegi helyzet, nem lehetünk elég hálásak a szülők áldozatos támogatásáért, azért a munkáért, melyet tesznek az oktatás zavartalan biztosítása érdekében! Nem megelégedve a nagyszülők, a nagyobb testvérek nyújtotta segítségről és a gyerekek lelkiismeretes munkájáról, melyről nap mint nap meggyőződhetünk!

KÖSZÖNJÜK SZÉPEN!

az alsós tanító nénik

Mentovics Éva: Sulimese, avagy iskola offline

Elárvult az iskolánk most,
termeiben csend honol.
Tanító se sétál arra,
és kisdíák sincs sehol.

Sulijajtó, sulikapu
kulcsra zárva, riglizve,
akárki is kopogtatna,
nem nyitná ki senki se.

- Unalmas így! - szól az ablak
- Senki sem vet rám szemet!
- Ó, ne is mondd! - így a tábla
- Én is ettől szenvedek.

- Hiányoznak! - szól a kréta
- Hogyha tudnám, leírnám.
- Csak állok itt - sóhajt a szék
- Rég nem ült már senki rám.

Zsörtölődnek a padok is:
- Mennyi tudást hordoztunk!
Sok matek- és olvasókönyv
pihent mindig meg rajtunk.

Megbillen egy kép a falon:
- Ábécé, meg egyszer egy...
Ezt se, azt se tanulják most,
betűk, számok...? Egyre megy.

Lemondóan kattán egy toll:
- Nem divat már a tudás!
- Maradi vagy! - szól a laptop
- online megy a tanulás.

Felé bök egy karcsú körző:
- Te modern vagy, csak tudod!
Egész nap egy kacér DELL*(nő)
monitorját bámulod.

Feljajdul a sulicsengő:
- Nem könnyű ám nekem sem!
Komor vagyok, pedig nemrég
milyen vígan csengettem.

Szolid hangon, szomorkásan
dúdolgat a kotta is...
- Ha jönnének, s dalolnának,
dehogy bálnám, hogy hamis!

- Dó, ré, mi, fá... -Ááá, most hagyjuk! -
zongora szól leverten.
- Lehangol, hogy nincs közönség,
szolmizálni sincs kedvem.

- Depressziónk lesz így lassan -
pattognak a szertárban.
- Futball labdák és röplabdák
nem élhetnek bezártan!

Nem jár itt egy kósza lélek,
tanító, vagy kisdíák?
Legalább egy morcos edző
jönne ajtót nyitni ránk!

Megmozdult egy társasjáték...
„Ki nevet majd a végén?”
Megakadt az ablak szeme
egy macskán, s egy egérkén.

- Felesleges aggódnotok!
- cincogott a kisegér.
- Visszatérnek, mert a szünet
hamarosan véget ér!

Hatalmas lesz majd a ricsaj,
saját hangom se hallom,
és egy sereg kis lurkóval
osztozhatnak a sajton.

- Nem hinném, hogy a sajtotad
kéne tőlük féltened.
Fél fogukra se lesz elég
százhusz évnyi ételed! -

s nevetgélve odébbálltak,
majd nyávogva, cincogva,
kézen fogva visszabújtak
a játékosdobozba.

- Kíváncsiak vagyunk mi is,
ki nevet majd a végén.? -
tekergett a laptopkábel,
sóhajtott fel a kémény.

Ha majd online bejelentik,
hogy a sulis újra vár,
s idekocog fociedző,
sok-sok diák és tanár,

végé szemügyre alaposan
minden apró kis jelet,
mert a sulis - hidd el nekem -
nagyon várt már titeket.

Boldogsága határtalan,
semmihez sem fogható.
Ha jól figyelsz, meghallhatod,
ahogy minden ott lakó

örömeiben felsóhajt majd,
tisztá szívvel marasztal,
lehet akár ajtó, ablak,
kép a falon, pad, asztal,

zongora, vagy kottatartó,
kréták, meg a nagy tábla,
s önfeledten pattog minden
labda majd a szertárba’.

A pad mellett észrevétlen
alád csúsznak a székek...
„Foglalj helyet ismét rajtunk!”
marasztalnak majd téged.

Rád kacsint pár monitor is,
látszik rajtuk, hogy vártak,
csak a laptop szomorkodik,
hogy most újból offline vagy.

* Dell – számítógép márká,
delnő – előkelő hölgy, úrnő, szép nő

2020.03.16-tól hatalmas változás állt be az iskola életébe. Váratlan helyzettel kellett megbirkózzunk, nagyon rövid idő alatt (egy hétvégén) kellett kitaláljuk, felfedezzük azokat a lehetőségeket, amelyeket alkalmazhatunk attól a naptól kezdve.

Felső tagozatban két felületen kezdtük el az oktatást: a Kréta felületén, amit már eddig is ismertek a szülők és a gyerekek is, illetve a Classroom felületen, ami mindannyiunk számára új volt. Valójában ez utóbbi felület az, ahol a tananyagot digitális formában átadjuk a gyerekeknek, majd ők visszaküldik azt, amit kérünk tőlük. De a tanított tananyagot feltöltjük a Krétába is. A napi kapcsolattartás, kommunikáció nevelők és diákok, illetve osztályfőnökök és szülők között messenger csoportokban zajlik nagyon aktívan, különösen a diákok és nevelők között. Itt beszélünk meg sok mindent, akár a tananyaggal kapcsolatban, akár egyéb, a közösséghez kapcsolódó témában.

Első héten a felsős kollégák szoros együttműködésével felfedeztük a Classroom felületnek a legpraktikusabb használatát. A gyerekek nagy része rövid idő alatt ügyesen elkezdte használni ezt a felületet, egymást segítve tanár-diák, illetve diák-diák.

Legtöbb diákunk rendelkezésére áll az otthonukban olyan elektronikus eszköz, amelyen tanulhat. De volt olyan eset, ahol be kellett sürgősen szereznünk számítógépet, laptopot, hogy ne maradjon le a tanulmányokban. Természetesen vannak családok, ahol több testvér

egyetlen gépen dolgozik, így be kell osszák az időt, ki mikor ül a gép elé, ami biztos nem egyszerű számukra. Jelen pillanatban egyetlen család van, ahol papír alapon kéri a szülő a tananyag átadását. Ezt mi, nevelők biztosítjuk az adott család gyermekeinek.

A szülőkkal minden osztályfőnök tartja a kapcsolatot. Naponta visszajeleznek, ha gyermekük megkapta a tananyagot. Tőlük azt a információt kaptuk, hogy sok esetben nehéz a gyerekek számára ez az oktatási forma, illetve a napirend kialakítása. Sok szülő besegít gyermekének, ami biztosan a napi feladataik mellett rengeteg energiát igényel.

Egy hónap elteltével elmondhatjuk, hogy néhány diákunk kivételével, legtöbbször belezáradtak a napi rutinba. Tapasztaljuk, hogy 8 és 9 óra között legtöbb diák leül a gép elé, és elkezd dolgozni a kapott tananyagot. Van két olyan osztály, ahol minden reggel

90-100%-os a jelenlét, és ugyanilyen arányban vissza is küldik a kért anyagot. Sok felsős diákról állíthatjuk, hogy maximális szorgalommal, precízséggel igyekeznek mindent megtenni, határidőket betartva végzik a dolgukat. Dicséretre méltó módon veszik az akadályokat. Vannak olyan osztályok, ahol pár tanuló szinte semmit nem dolgozik ebben az új rendszerben, vagy csak nagyon ritkán reagál azokra, amiket küldünk nekik. Ez utóbbi gyerekek szüleit tájékoztattuk többféle módon: telefonon, elektronikus úton, Kréta felületen. Ennek ellenére sok változást pozitív irányba nem tapasztaltunk náluk.

Mindenkinek –nevelők, szülők, diákok– kívánunk kitartást és türelmet a következő időszakra. Köszönjük mindazt, amit eddig tett mindenki ahhoz, hogy haladni tudjunk ebben a nehéz helyzetben.

Felső munkaközösség tagjai

Könyvtári hírek

Öt évvel ezelőtt arra vállalkozott a Bookline és az UNICEF, hogy közösen segítik a szülők könyvválasztását, annak érdekében, hogy a gyerekek kezébe a legjobb gyermek- és ifjúsági könyvek kerülhessenek. Évente több ezer gyerekönyv jelenik meg, így nem könnyű feladat megtalálni azt, ami a gyermeket az adott pillanatban a leginkább érdekli, esetleg segíti őt egy nehezebb élethelyzet megélésében. A Szívünk rajta programba a kiadók új megjelenésű gyermek-, ifjúsági és gyereknevelési könyvei kerülnek, ebből választja ki egy független szakértőkből álló felnőtt és gyerekzsűri a hónap könyvét. Márciusban 6 könyv érkezett hozzánk, amit a tanulók értékelték: Deák Csenge: Csend; Muhari Norina: Dödölle, Kövér Bettina: Isznak-e forró csokit a békák?, Muhari Norina: Szeretettel üdvözlő Pingvin, Kolonics Alexandra: Mit kezdünk egy problémával?, Tóth Noémi: A művészetekről gyerekeknek. Ezek a könyvek áprilisban elnyerték a hónap gyerekönyvei címet.

Könyvtárunkba az alábbi új könyvek érkeztek: A barátságos óriás, Népmesék a Jászságból, A legféltettebb családi receptek, A nő mosolya, Állati történetek, Állatok, Amikor utoljára láttalak, Aranyhaj, Autók, Az én testem, Az utazó, Boldogság minden napra, Bosszúállók, Clifton-krónika, Csajok, Csak egy pillanat, Egy állatorvos történetei nem csak állatokról, Frieda, Gépjárművek, Karácsonyi krimik, Kis-mamák könyve, Lélek, Mesék az állatokról, Perzselő ölelés, Szabadesés, Szívedben a válasz, Tiki otthonra talál.

Márciusban a Baba-mama klub Kerekítő foglalkozása várta az érdeklődőket. Kovács Zoltánné Krisztina játékokkal, énekszóval varázsolta el a kicsiket. Az anyukák feltehetik kérdéseiket a védőnőnek, aki ez alkalommal is ellátogatott hozzánk.

Tekintettel a jelenlegi járványhelyzetre a könyvtárban szünetel a kölcsönzés. Az olvasnivalók házhozszállítással jutnak el az olvasókhoz. Aki szeretné, hogy vigyek könyvet, kérem, jelezze a konyvtar@jaszboldoghaza.hu e-mail címen, vagy telefonon a 06 30 492 7206-os számon. A könyvtár állományában kereshet a jaszboldoghaza.vfmk.hu oldalon a katalógusra kattintva. Online olvasnivaló elérhető a Magyar Elektronikus Könyvtárból: MEK. A fiesta.kjmk.hu oldalon számtalan érdekes játék, rejtvény várja az érdeklődőket.

Vigyázzanak magukra!

*Üdvözlettel: Pappné Turóczi Henrietta
könyvtáros*

Hírek a kapitányokról

• A Jászok Egyesülete évnyitó rendezvénye volt 2020. február 26-án a Pest megyei Megyeházán. Az előadás előtt dr. Dobos László az egyesület elnöke ismertette az elkövetkező fél év programját. Ezután felkérte dr. Dolhai Lajost, az Egri Hittudományi Főiskola rektorát előadásának megtartására, melynek címe „Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, Budapest 2020”.

Az előadó előláróban elmondta, hogy a Szabolcs-Szatmár- Bereg megyei Ajkon született, pappá 1977-ben szentelték, majd másfél évig Jászapátn volt káplán. Ezután Rómában folytatta tanulmányait, és hazatérte után, 1981 óta az Egri Papnevelő Intézetben tanít. Bevezetőjében elmondta, hogy az Eucharisztikus Kongresszus az oltáriszentség tiszteletére rendezett nemzetközi katolikus ünnepség. Története még a XIX. században kezdődött, 1874-ben egy francia hölgy zárandoklatot (hit útján való vándorlás) szervezett Avignonba, majd ezt minden évben megismételték és a résztvevők száma már elérte az ötvenezret. A mozgalom végül elhagyta a francia nyelvterületet, és világméretű rendezvénné vált. 1893-ban Jeruzsálembe már a pápa is küldött legátust. A kezdeti évenkénti rendezést felváltotta a négyévente –az olimpia évében– való rendezvénysorozat. Magyarországon már volt egy Eucharisztikus Kongresszus 1938-ban. Akkor a jelenlévő 33 országból mintegy 50 000 fő vett részt, míg a hazai résztvevők száma a fél milliót is elérte. Az akkori fényképfelvételeken -- kivétíton láthatóak is voltak--erről meg is győződhetünk. Akkor is a Hősök tere volt az egyik fő helyszín, mint ahogy most is odatervezik. Akkor is volt tűzijáték, diszkivilágítás és fényárban úszó Lánchíd. A rendezvény fő szervezője a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia, mozgósítva van az egész magyar katolikus egyház. Ennek jegyében az egész országot bejárja egy három méter magas Missziós Kereszt. A felkészülés egyik sarkalatos pontja a fiatalság megszólítása, és ennek jegyében a mai modern tömegkommunikációs eszközök is alkalmazásra kerülnek. De lesz emlékérem kibocsátás, és a posta, emlékbélyeg megjelentetését tervezi. A kongresszust ez év szeptember 13-20. között rendezik, és mottója „Minden forrásom belőled fakad”. Sorrendben ez lesz az 52. kongresszus, melyre az előadás időpontjáig 82 ország jelentette be részvételi szándékát. Az előző 2016-ban a Fülöp-szigeteken volt, és ott jelentette be Ferenc pápa, hogy a következőt Budapest rendezi 2020-ban. Az egyhetes rendezvény megszervezését 8 csoport végzi, és ennek az egyik csoportnak a vezetője dr. Dolhai Lajos főiskolai rektor. A nyitó szentmise szeptember 13-án lesz a Puskás Ferenc Stadionban, amelyet tömeges elsőáldozással tesznek emlékeztetéssé a fiatalok számára. Az előadás időpontjáig már 4000 elsőáldozó jelentkezett a világ minden tájáról. A rendezvény fő helyszíne hétfőtől péntekig a Hungexpo területe lesz. Itt előadások, közös imádságok lesznek, amelyeket a világ minden tájáról érkezett bíborosok tartanak. Pénteken lesz az ifjúság napja a Papp László Sportarénában, ahol koncertek és a fiatalok érdeklődését lekötő témák kerülnek előtérbe. Szombat délelőtt családi fesztivál a Margit-szigeten, délután 5 órakor a Parlament előtt ün-

nepi szentmise, majd fáklás körmenet a Hősök terére. A vasárnapi ünnepi szentmise 11 órakor lesz a Hősök terén, amit remények szerint Ferenc pápa fog személyesen celebrálni. Mint köztudott, Áder János köztársasági elnök az év elején személyesen találkozott Ferenc pápával, és reményeink szerint meg is hívta az Eucharisztikus Kongresszusra. Erről nyilatkozat nem került nyilvánosságra, de vannak feltételezések, melyek ezt sugallják.

Az előadás befejeztével az előadó Isten áldását adta a jelenlévőkre.

• A jászkapitányok tavaszi tanácskozása március 13-án volt Jászkiséren. A tanácskozáson elég szép számban vettünk részt. A tanácskozás Nemes József regnáló jászkapitány köszöntőjével kezdődött, majd Hortiné dr. Bathó Edit, a jászkapitányok szakmai segítője tájékoztatót az eljövendő feladatokról. A megbeszélés témája volt a Jászkun Redemptió 275-éves évfordulója, melyre a három kerület –Jászság, Nagykunság, Kiskunság – hagyományörzői nagyban készültek, de a megvalósulásból lesz-e valami, azt még akkor nem tudtuk. Az már biztos volt, hogy a március 19-i Belvárosi Esték sorozat előadása elmarad a Jász Múzeumban. Március 21-én a jászkun kapitányok tanácsának ülése Kunhegyesen elmaradt. A Jászok Egyesületének március 26-i előadása, mely Trianonról szólt volna elmarad. A Jánoshidán megrendezésre kerülő XXVI. Jász Világtalálkozó, ha szükséges, egy őszi időpontra teszik át. Azóta az is tisztázódott, hogy 2021-ben fogják megtartani. A Jászkapitányok Tanácsa döntött a jászkapitányi díj odaítéléséről, de hogy mikor kerül átadásra, azt nem tudjuk. A Redemptió emlékére egy tölgyfa emlékoszlopot állít a Jászkapitányok Tanácsa, melyet Dávid Sándor faragó népi iparművész, Jászszentandrás emeritus jászkapitánya készít el. Az anyagi költséget a jászkapitányok magukra vállalták. Zámboi János Jánoshida emeritus jászkapitánya bemutatta Jánoshida következő jászkapitányát. Az új jászkapitány személye Pesti Róbert, akit Jánoshida Község Önkormányzata jelölt erre a tisztségre. Személye előttünk elég jól ismert, mert évek óta a Bartal-tanyai Hagyományok Hétvégéjének a szervezője. Az értekezleten Pesti Róbert és felesége közösen részt vett, és készen áll ennek a megbízatásnak a betöltésére. Beiktatása a következő XXVI. Jász Világtalálkozón lesz, melynek az időpontja még nem ismert. A tanácskozáson újra téma volt az 1745 és 1876 között lévő, jászkapitányok emlékét őrző Kapitánykert, és a kertben felállítandó, a már elhunyt és a jelenkori jász és kun kapitányok emlékét megőrkítő obeliszk felállítása. Ennek az emlékműnek az elkészítése még sok problémát hoz a felszínre, de egy biztos, hogy mindhárom kerület kapitányai egyetértően a létrehozásával. A tanácskozás végeztével Ézsaiás Barnabás Jászfényszaru emeritus jászkapitánya esküvői meghívóval lepette meg bennünket, párjával Vas Annamáriával május 1-én kötnek házasságot, és erre hívtak meg bennünket. Bő kétórás tanácskozás után a házigazdák, Nemes József és felesége, Ilona asszony, valamint kedves családtagjai finom birkapörkölttel és házi készítésű rétesel vendégelték meg a résztvevőket, persze a vírusölő pálinka sem maradhatott el.

Nagy Albert
Jászkapitány

Boldogházi beszélgetések

Az óragyűjtés gyermekkorában kezdődött, az órák iránti igazi érdeklődés azonban csak később alakult ki. Kisádám Péter mára már nagyon szép óragyűjteménnyel büszkélkedhet.

A járványhelyzethez igazodva az internet segítségével mesélt nekünk a gyűjteményéről.

Sok szép órát gyűjtöttél össze az évek során. Nevezhetjük ezt hobbinak?

Igen, nevezhetjük hobbinak, de másfelől az órák számomra a múlt emlékeit is őrzik, amikor még arra törekedtek, hogy időálló dolgokat gyártsanak, amelyeket javítani vittek, és nem kidobtak az emberek.

Edesapám, amikor látta, hogy butykolók egy újonnan kapott órát, mosolyogva mondta: "Fiam, olyan leszel, mint Nagy Lajos".

Nagy Lajos jászberényi órásmester volt, a boldogházaiak közül is sokan ismerték.

Az interneten egy órásmester mondta egy videóban: „Ezeket az órákat persze száz év után restaurálni kell, de kijelenthetjük, hogy időálló időmérők.”

Az is lényeges számomra, hogy minden darabom működik ma is.

A mindennap használatos faliórám és vekker órám nagyon hangulatosak a lakásban, és a csendet megtörő hangjuk megnyugvással tölt el, amit szívesen hallgatom.

Mindez együtt jelenti nekem a gyűjtés örömét.

Hogy kezdődött, miért éppen órákat gyűjtesz? Van köze a gyűjtőszenvedélyednek a gyermekkorodban kapott első karórához?

Általános iskolás voltam, amikor kaptam egy Casio típusú karórát. Narancssárga világítós, ébresztős, stopperes óra volt, nagyon „menőnek” számított, aki ilyet viselt. Sajnos, ez az óra már nincs meg.

Elsősorban azért gyűjtöm az órákat, mert mindennapi használati tárgyként voltak és vannak jelen az emberek mindennapjaiban.

6. osztályos koromban vettem át a Tuti újság terjesztését, akkor kezdődött.

Akkor még házhoz hordtuk az újságot, és sok kedves ember várta kinn a kapuban állva. Ismertem őket, beszélgettek velem, szóba került, hogy érdekelnek az órák, és gyűjtöm őket. Ezért, akinek volt fölösleges órája, megajándékozott vele.

Igy kezdődött, de utána kicsit alábbhagyott az érdeklődésem.

5-6 év elteltével, amikor az apai nagymamámtól kaptam egy Jantar típusú orosz faliórát, újrakezdődött minden, ám ekkor már jobban tudtam értékelni az egyes darabokat, és azóta folyamatosan gyűjtöm a különböző órákat.

Ma is nagy odafigyeléssel nézem meg az emberek karóráit, és ha valakinek a lakásában látok egy faliórát, főleg, ha régi óráról van szó, nagy örömet okoz nekem.

Milyen típusú órákból áll a mostanra összeállt igen szép gyűjteményed?

Jelenleg 44 mechanikus (felhúzás) karórám, 1 szintén

Kisádám Péter

Névjegye

Neve: Kisádám Péter
Született: Kecskemét, 1990. július 8.
Szülei: ✠Kisádám József
Erős Mária
Testvére: ✠Zsolt
Iskolái: Általános Iskola Jászboldogháza
Gimnázium, Műszaki Szakközépiskola és Kollégium Újszász
kereskedelmi marketing és üzleti adminisztráció tagozat
Technikum: logisztikai ügyintéző

Munkahely: Klebelsberg Intézményfenntartó Központ

Önkéntes munka: plébániai irodista

mechanikus zsebórám, 4 ingaórám, 1 népi motívumokkal ellátott parasztórám, 4 kakukkos órák és 13 vekker órák van.

Emlékszel arra, honnan származnak, kiktől kaptad az egyes darabokat? Mesélj a gyűjteményedről!

Mindegyikről tudom, hogy kitől kaptam, és sokszor gondolok arra, mi lenne, ha mesélni tudnának az óráim.

A Doxa zsebórám, amely Szórád Nándi bácsié volt, 105 éves, és precízen működik.

A karóráim nagy része orosz gyártmányú, de van közöttük svájci és német is. Szerintem az orosz órák a legstrapabíróbbak, ezért ezeket szeretem legjobban.

Azt hiszem, sok embernek ismerősek a Raketa, Wostok, Pobeda, Luch, Slava, Poljot, Zaria, Ruhla márkanév, amelyeket régen hordtak, és ma is egyre népszerűbbek.

A karórák közül több nagyon kedves nekem. Gyűjteményem darabjai között van többek között apai nagymamám és keresztapám régi karórája, de van olyan is, amit 60 éve kapott egy néni a bérháza számára, és még sok, számomra különleges karóra.

Ha végiggondolom, nem sok olyan utca van Jászboldogházán, amelyikből nem kaptam órát, amit ezúton is szeretnék megköszönni mindazoknak, akik megörvendeztetek egy-egy, számomra szép és értékes órával.

Amikor valaki mondja, hogy ad nekem egy órát, olyan jó látni azt, amikor kihúzza a fiókot, és előkerül egy 50-60 éves családi karóra, hazahozom, felhúzom, és már működik is. Volt olyan is, amelyik nem működött, de a port kifújtam belőle, és már járt is, ez is egy orosz darab volt.

Mivel a karórák kis helyen elférnek, ezeket nem dobják ki olyan könnyen az emberek, másrészt pedig megbecsülték őket éveken keresztül, ezért maradtak meg ilyen szép állapotban. Egy ismerősöm mesélte nekem, hogy még kézműveskor is levették az órát, nehogy vi-
zes legyen.

Nekem azonban a kopottak jobban tetszenek, amik arról árulkodnak, hogy sok használat után is jól működnek, és sok időt töltöttek a gazdájuk kezén.

Falióráim között van egy ónémet feles ütés ingaóra, ami apai dédnagymamámé volt, és tavaly nyáron került hozzám nagymamám testvérétől Jánoshidáról, akinek a férje javított órákat. Két orosz Jantar falióra pedig a mamámé volt, ezeket nagy büszkeséggel őrzöm, és mivel nagy becsben voltak tartva, ennyi év után is működnek.

Itt kell megemlítenem anyai dédnagyapám óráját, amely a családban megmaradva, és szintén nagy becsben tartva Konkoly Misi bácsiéknál működik komótosan a gyönyörű hangjával, pedig már az is 100 éves.

A kakukkos órák is nagyon hangulatosak és érdekesek, a konyhánkban az egyik újabb típusú jelzi az idő múlását, a másik három pihen, közülük az egyiket Soós Tamás plébánostól kaptam ajándékba.

A vekker óráim között is vannak családi darabok, de amit meg szeretnék említeni, az a MOM óra, amelyik a helyi óvoda egyik csoportjában működött még a régi időkben.

Ahogy mesélsz az egyes darabokról, úgy gondolom, mindegyik nagyon sokat jelent neked. Melyik a legkedvesebb számodra?

Dédnagymamám faliórája a legnagyobb kedvencem, mert családi örökség, és egy évszázados működés után kalandos úton jutott el hozzám.

Ez az óra még igazi fából és porcelánból készült, ennyi év után is nagyon jó állapotban van, és nagyon szép is.

Egyszer egy budapesti órás mester azt mondta, már nem lehet megjavítani, egy másik mesternek azonban ez is sikerült.

A lakásokban nagyon szépen elrendezve találhatók a gyűjtött darabok. Mi volt a legfontosabb szempont az elhelyezésüknél?

Mindegyik óra egy kincs, hiszen az előző gazdája emlékét is őrzöm vele.

A faliórák elhelyezésénél a legfontosabb szempont volt, hogy az adott hely bútoraihoz illeszkedjen, védve legyen a párától, és jól látható díszként funkcionáljon.

A karórák az íróasztalom fiókjában vannak elhelyezve szépen sorba rakva, a vekkereket pedig a polcos szekrényen tartom.

A gyűjtők más szemmel nézik az egyes darabokat. Tartasz-e kapcsolatot óragyűjtőkkel, szakemberekkel?

A Facebookon két óragyűjtő csoportnak is tagja vagyok. Itt lehetőség van a gyűjteményt bemutatni, vásárolni és cserélni is. Mód van arra is, hogy tanácsot kérjünk a tagoktól, akik között idősebb, tapasztalt órássok is vannak.

Biztosan nagy örömet jelent neked egy-egy újabb óra. Hogy bővíted a gyűjteményed? Van-e olyan óra, amelyet mindenképpen szeretnél a gyűjteményedbe?

Bármilyen régi karórával örömmel bővíteném a gyűjteményemet.

Cserélni ritkán szoktam. Korábban egy szolnoki órásmesterhez jártam, most már csak az előbb említett Facebook órás csoportokban van erre mód.

Ezek mellett figyelemmel kísérem azokat a weboldaltakat, amelyeken árulnak régi órákat, sokszor olcsón, mert elképzelhető, hogy már valakinek fölösleges, és csak egy jelképes árat kér érte.

A legtöbb esetben ajándékba kapok órákat ismerősöktől, barátoktól, azoktól, akik tudják, hogy óragyűjtéssel foglalkozom. Nagy örömmel fogadok minden darabot, szívesen őrzöm meg őket, mert a múlt emlékeit jelentik számomra.

Hogyan foglalnád össze, mit jelent számodra ez a gyűjtemény?

Az óragyűjteményemmel az érték és az emlék megőrzése a célom.

A gyűjteménynek csekély a pénzbeli értéke, hiszen komoly értékű órákat nem tartalmaz, inkább a szegényebb réteg órái ezek. Mindemellett számomra nagy eszmei értéket képviselnek, és bárkinek nagyon szívesen megmutatom őket.

Köszönöm, hogy megosztottad velünk a gondolataidat. A gyűjteményedhez gratulálok, és sok sikert, szép és érdekes darabokat kívánok a bővítéséhez!

Konkoly Béláné

Bemutatjuk községünk fiataljait

Pócz Gergely József vagyok, 38 éves. 1996-ban ballagtam el a helyi általános iskolából, utána Szolnokra a Baross Gábor Szakközépiskolába jártam, ott érettségiztem, majd gépjárműtechnikust végeztem. Mind eközben a családi gazdaságban (növény termesztés, állattartás) segítettem szüleimet, amit a mai napig szorgosan, rengeteg munkával közösen végzünk, és folyamatosan bővítünk, korszerűsítünk. Több munkahely után végre sikerült 2011. évben gyermekkori álmom beteljesítése, amikor a mentőszolgálathoz kerültem gépkocsivezetői beosztásba, és jelenleg is a jászberényi mentőknél dolgozom, ami számomra inkább egy hivatás, és nem munka. A munkám során sokféle esettel találkozunk, és a nehezebb szituációkban a bajtársakkal segítjük egymást. Mindemellett a falu életét is több-kevesebb részvétellel figyelemmel kísérem. A helyi polgárőr egyesület tagja vagyok, és ahogy időm engedi, részt is veszek a változatos programokon. Mint például anno a helyi focicsapatot erősítettem, és a Rally-s napok egyik aktív szervezője, versenyzője is voltam a jó barátaimmal együtt. Az utóbbi időben leginkább a családi életem a fő központ. Menyasszonyommal, Molnár Natáliával 5 éve alkotunk egy párt, és a kislányával, Vivivel lassan 3 éve egy családként élünk itt a szülőfalumban, a sok-sok munkával felújított családi házunkban, amit még annak idején szeretett nagyszüleim építettek. Sőt, idén előreláthatólag májusra bővül kis családunk, végre kisfiam születik, teljesül közös álmunk, vágyunk! Jászboldogházán nagyon jó élni, ahol gyermekbarát, megbízható közösség tagjai lehetünk.

Pócz Gergő

AZ ALKOTÁS ÖRÖME

Községünk közterein a faluköszöntő táblák, a harangláb, játszótér, a gyógyszertár előtti kispasztika is őrzi Nagy János - Csiki munkáját, aki folyamatosan segíti a faluszépítők tevékenységét is. Műhelyében változatos technikával különféle anyagokból egyedi műalkotások születnek, melynek egy részét 2014-ben kiállításon is láthattuk. Emellett maga építi meg azokat a bonyolult szerkezetű különleges gépeket, melyek a munkáját segítik. Úgy véli, minden kapcsolódik mindenhez, nem biztos, hogy mint a fa ága, talán inkább, mint a pókháló száalai. Ez alkalommal vele beszélgettük.

Ebben az évben Trianon századik évfordulójára emlékezünk. Községünkben sem tudja mindenki, hogy a vasúti átjáró melletti harangláb Trianont idézi. Hogyan készült?

- A faluszépítők akkori elnöke, Mézsárosné Ilike ötlete volt, Csemőn látott hasonlót, annak alapján készítettem el a haranglábát. Amikor elkészült, Matók István polgármesterrel és néhány barátommal arra gondoltunk, hogy méltó lehet Trianon emlékére. Nem volt hivatalos átadás, ünnepség, de valahogy így ment át a köztudatba. Most a századik évfordulón szeretném valamilyen módon megjelölni, hogy ott lehessen emlékezni. A köztéri alkotások közül nekem ez a harangláb a legkedvesebb. Van benne valami belső gondolat, saját elképzelés és mondanivaló. Ezt minden munkámnál fontosnak érzem.

Családodban nagyon sok a kreatív, alkotó ember. Nagyapád asztalos volt, az ő hatására választottad ezt a szakmát?

- Világéletemben pincér szerettem volna lenni. Aztán amikor dönteni kellett, az asztalos szakmát választottam, ma sem tudom, miért. Megtanultam esztergálni, faragni, megismertem a fa szépségét, és egyre jobban érdekelt. Gyakran megtörtént, hogy órák után bennmaradtam a tanműhelyben, dolgoztam, és így pénzt is kerestem. Tanuló koromban el tudtam magam tartani. Közben gyakorlatban is sokat tanultam, és a tablónkra már én faragtam Petőfi domborművét.

Eleinte sokféle bútort készítettem. Természetes fával szeretek dolgozni, egyedi alkotásokat létrehozni. Egyszer például megbíztak egy ház teljes berendezésének elkészítésével. Én terveztem meg a bútorok stílusát, formáját, és bükkfából elkészítettem az egész garnitúrát. Ez igazi élmény, igazi alkotó munka volt!

Az évek során különféle technikával igen sok egyedi műalkotást is készítettél. 2014-ben a Civil napon rendezett nagy sikerű kiállításon sokan megcsodálták ennek egy részét. Milyen emléked maradt erről?

- Gyorsan jött a faluszépítők felkérése a kiállításra, és miután otthon nem sok kész munkám volt, hirtelen ötlettel egyházi témákat választottam, az volt a fő gondolata a kiállításnak. Alig másfél hónap alatt készült el az anyag, közülük számomra talán a *Mennybemenetel* a legkedvesebb. A kivitelezésben, ötletelésben, berendezésben *Pongó Adrienn* rengeteget segített, aki nélkül nem sikerült volna. Nagyon jólesett, hogy olyan sokan megnézték a kiállítást, kellemes meglepetés volt! Közös kiállításon többször szerepelnek a munkáim, de ilyen gyűjteményes kiállításom először

volt. Turza Sándor ceglédi költő barátom abban az időben verseket írt pár munkámról, ami elég sok motivációt is adott a továbbiakhoz. Lefotóztam a vendégkönyv bejegyzéseit, néha még most is olvasgatom. Vannak olyanok, amik elgondolkodtatnak. Meghatóak például Pálfi Dénes sorai: „Köszönjük, hogy munkáidat nézve a lelkedbe láthattunk. Készíts még sok szépet, hogy többet is láthassunk belőle.”

Eleget tettél a kérdésnek, hiszen azóta nagyon sok szép munkád született, és egy ideje már az alkotásokhoz szükséges gépeket is magad tervezted és készíted. Ez hogyan kezdődött?

- Eleinte sok munkát kézzel faragtam. Kétszer el volt törve a kezem, így jól jött, amikor egy véletlen kapcsán megismertem a CNC technológiát. Az Elektrolux számára dolgoztam, prototípusok szerszámaikat készítettem. 18-20 éve történt, hogy egy olyan gépet vettem, amit nem tudtak összeállítani. Elkértem, délben elkezdtem összerakni, és este már dolgoztam vele. Felfedeztem, hogy ezzel a géppel szinte korlátlanok a lehetőségek. Aztán magam is készítettem ilyet, először kicsiben, később nagyot is építettem, és az évek során 40 ilyen gép készült. Sosem tanultam ezt, de van egy nemzetközinek is mondható, mintegy százfős baráti kör, akik Felvidéktől Erdélyig ugyanezzel foglalkoznak. Az internet segítségével közösen végigjártunk egy iskolát. Mindent megbeszéltünk, és azóta is segítjük egymást információkkal, tanácsokkal. Jó barátság alakult ki, és már több alkalommal tartottunk kétnapos találkozókat a strandon.

Hogyan képzeljük el, egy ilyen géppel hogy készül egy-egy alkotás?

- Komoly számítástechnikai ismeretek szükségesek hozzá. Először háromdimenziós rajzot kell készíteni, ami nagyon időigényes. Valójában számítógépen kell szobrászkodni. Maga a megvalósítás már könnyű, a rajz a lényeg.

Régebben inkább másoltam a műalkotásokat, mostanában egyre több a

saját ötlet. Technikailag is jobban fel vagyok készítve, így több lehetőségem van az önmegvalósításra. Mostanában például órákkal is foglalkozom, különféle faragott kereteket készítek hozzájuk. Az elkészült órákat a műhelyben akasztgatom, fel – és ha már nem fér, elajándékozom. Szeretek másoknak örömet szerezni, jobb adni, mint kapni.

Nagyon sokféle munka készül a műhelyedben - a művészi alkotásoktól a legbonyolultabb gépek építéséig annyi minden foglalkoztat. Mit jelent számodra maga az alkotás?

- Az alkotás nálam hangulatfüggő. Fontosak a belső dolgok, amit néha egy vers, néha valamilyen zene indít el. Hatalmas nyugalom, magány szükséges hozzá, teljesen belemérülni abba, amit csinálok. Sokszor bezárom az ajtót, bekapcsolom a zenét – farigcsáláshoz népzene hallgatok, de szeretem a bluest is –, és kezdődhet a munka.

Gyakran eszembe jut Bazsó Ernő

tanár úr, aki szerint a józan paraszti ész sok mindenre megoldás. Ha valaki komolyan foglalkozik valamivel, abból már jön a következő dolog. Érdeklődés és akarat kell hozzá. Soha nem unatkozom, teli van a fejem gondolatokkal, ötletekkel. Amikor elkészül egy munka mondjuk hajnali 3-kor, az ajtóból többször visszamegyek, megnézem,

igazítok még valamit, így 4-re kész is van. Hát nekem ez az alkotás öröme.

Nem tudom, lehet-e még fokozni azt a sokszínűséget, ami tevékenységed jellemzi. Milyen terveid vannak, mit szeretnél megvalósítani?

- Próbálok a gravírozás irányába menni. Most már lézergépeket építetek, amivel dísz tárgyakat szeretnék készíteni. Az üveg is nagyon érdekelt az egyedi megmunkálhatósága miatt, és nemrég rájöttem, hogy szigetelőhabból is lehet alkotni, így készülnek a vadászati témák. Egy szerre több minden van a fejemben, szeretek kísérletezni. Legutóbb egy olyan meleg-nyomót terveztem, amivel bőrre, papírra lehet dombornyomást készíteni. Mivel nagyon drága lenne a gép, inkább elkészítettem. Járkálok a méh-telepeken, évekig gyűjtöm az anyagot, és amikor meglátok valamit, már tudom, mire lesz jó. Szívesen dolgozom együtt unokahúgommal, Matók Dórrival, ő nagyon kreatív, és színesebben látja a világot. Névkartyákat tervez, én pedig megvalósítom – Oxford-Boldogháza viszonylatában. Közben gyűjtöm a régi szerszámokat, szeretek mindent, ami régi.

Lelkesen beszélsz a munkádról, érezhető, hogy ez egyben a hobbid

is. Közben kikapcsolódásként autóbust vezet...

- A buszozás is hobbi, szeretek utazni, jó kimozdulni, különböző helyekre eljutni Magyarországon is. Sokáig a VOLÁN-nál dolgoztam, most a Jászberényi Röplabda Klub buszoztatását végzem. Emellett Szolnokon vannak állandó turistacsoportok, akikkel Erdélybe járunk, minden évben más helyre. Velük oda is eljutok, ahová magamtól nem mennék. Ha szabad hétvégém van, egyedül is elindulok.

Erdély sokat jelent Számodra. A sinfalvai vendégház kialakítása, berendezése is őrzi a kezdet munkáját, és sok barátság született ott az évek során. Miért szereted?

- Az fogott meg, hogy az ott élők olyan értékrendet képviselnek, ami közelebb áll hozzám. Ott még az a fontos, ami valóban az, nem torzult el a világképük. Megható, ahogy a semmiből is jó szívvel adakoznak. Sok szép emberi történet emléket őrzöm.

Egyszer például Bözödújfaluban (*A romániai falurombolás jelképe, 1988-ban egy új víztározó építésekor elárasztották a falut. P.I.*) voltam, és láttam, hogy a szalagkorláton ül egy idős házaspár, nézik a vizet. Ahogy elhaladtam a kocsival, azt éreztem, meg kell állnom. Mindent le lehetett olvasni az arcukról. Ők voltak az utolsó lakosai az elárasztott falunak. Másfél órát beszélgettünk - keserves életük volt. Amikor hazavittem őket, tojást, diót csomagoltak. - Vidd csak el, majd ad a jó Isten - mondták. Ilyen történetek nagyon megérintenek. Le is fotóztam őket, ez a fotó Amerikában is volt kiállításon az ott élő nővérem által. Sok barátság fűz az erdélyiekhez, egy csoporttal szinte minden este beszélgettünk az internet segítségével. Húsvétkor együtt néztük a várfalvai istentiszteletet. **Nagyon sokfelé jársz az országban és határokon túl is. Boldogháza mit jelent számodra?**

- Sokáig Sopron volt a legkedve-

sebb városom, de ma már egyre jobban szeretem az itthoni csendet, és tetszik, ahogy benépesül a falu, sok fiatal is jön községünkbe. Tervezem a házunk felújítását, és a műhelyem is folyamatosan bővül. Itt képzelem el a jövőt. Bár hiányoznak a hegyek, és kár, hogy nincsenek régi kis falusi házikók, mégis úgy gondolom, itt szeretnék élni – és alkotni.

Köszönöm, hogy betekinthettünk a műhelyedbe – és egy kicsit a lelkedbe is. Turza Sándor barátod Kétlelkűek a fák című versének befejező soraival kívánok további örömteli alkotó munkát, és hogy őrizzd meg a kíváncsiságot, a felfedezések öröme és a lelkesedést.

„A halott törzset kézbe veszi, egy új arcot ad neki, angyal lesz belőle vagy hordó, hogy borod megőrizze, Minden darabban ott él Csiki lelke.”

Papp Izabella

Gólyahír

„Azért mert szerettek, jöttem a világra, s lettem új fény, csillag, szülők boldogsága. Szeressetek engem igaz szeretettel, a kincsetek vagyok, pici kincs, de ember!”

Szabó Dorina
2020.03.16..

Szabóné Pócz Bettina
Szabó János

Sok örömet és boldogságot kívánunk az újszülöttnek és családjuknak!

Velünk történt ...

Kedves Olvasóink!

Velünk történt... rovatunkba várjuk azokat a közlendőket, amelyeket másokkal is szívesen megosztanának. Az írások leadásának határidejét minden lapszámban közöljük.

Búcsúznak

Nagy Gyuláné sz: Jedlicska Rozália (1938-2020.)

Szász András (1955-2020.)

SZERKESZTŐSÉGI KÖZLEMÉNY

Rendszeres és alkalmi szerzőink figyelmébe ajánljuk, hogy a következő lapszámunkhoz a kéziratokat és a fotókat

2020. június 22-ig kérjük eljuttatni a szerkesztőkhöz.

A beküldött írások változtatásának jogát -terjedelmi okokból- a szerkesztőség fenntartja.

E-mail: alaujsag@jaszboldoghaza.hu

Boldogházán itthon karanténban

Mindannyiunk életét alapjaiban változtatta meg a koronavírus-járvány. Szerencsére ritkán kell szembenéznünk a mostanihoz hasonló helyzettel, éppen ezért nagy feladat belátni és elfogadni, hogy jobban kell vigyáznunk magunkra, és egymásra. Főleg a korosztályomnak kell ezt szem előtt tartani, hiszen járványügyi szempontból mi vagyunk a legveszélyeztetettebbek.

Egyetlen feladatunk van, türelmesen várni biztonságos otthonunk melegében a vészhelyzet elmúlását. Tudomásul kell vennünk, hogy a járvány törölte az összes eredeti tervünket, hogy személyes kapcsolatainkat csak telefonon tudjuk ápolni. Unokáinkkal, gyermekeinkkel is csak a világhálón tudunk beszélgetni, és látni őket, ahogy játszanak, látni az új „karanténfrizurájukat”, hallani a beszámolójukat az új tanulási formáról, és szívszaggatóan hallani: *úgy hiányoztok mami és papa!* Örömet, szeretetet, bizakodást, derűt és reményt adnak.

Az egymást követő szürke napok azonban sok meglepetést tartogatnak. A szemben lévő ház ablakában pirostra festett szívecskék függnek, és ezzel is jelezve köszönetüket mindenki felé, mert ugye most mindenki hős a maga területén!

Erőt adnak a postaládánkban talált rajzocskák Mártikától és Lócitól, a kedves mosolyok, érdeklődések, segítő felajánlások, amit a kerítésen túlról kapunk valamennyi fiatal szomszédunktól.

Kicsi községünk összefogásból is jelesre vizsgázott ezidáig. Köszönettel megkaptuk az Önkormányzatunk által küldött maszkokat, Polgármesterünk kedves levelét, melyben felajánlja a segítségét, ezáltal is védve az itt élő emberek egészségét.

Mi boldogháziai szerencsések vagyunk, hiszen többségében kertes házban lakunk, és bőven van mit tennünk kertünkben, a házban és az udvaron.

Csodálattal nézem volt pedagógus kollégáimat, akik a kényszer szülte helyzetben végzik a digitális oktatást, de szeretettel gondolok a gyermekeik felett türelmesen görnyedő szülőkre is, akik munkájuk mellett óvónőkké, tanítókká válnak.

De ebben a helyzetben mindenkinek megvan a maga felelőssége, feladata: az egészségügyi és szociális területen dolgozóknak, rendőröknek, katonáknak, kereskedőknek, a közlekedést biztosítóknak, gyógyszerészeknek, postásoknak, áruszállítóknak, minden dolgozónak, és sajnos a nehéz helyzetbe került munkájukat elvesztőknek is. Köszönet mindenkinek!

Nemrég a kezembe került egy írás Kosulek Mátyástól. Gondolataim közé erősen befészkelte magát, és a jelen-

legi helyzetemben nem is tudom kitörölni őket, de talán nem is akarom!

"Egy férfi barátom kinyitotta a felesége komódjának a fiókját és egy csomagot húzott ki belőle, ami selyempapírra volt betekerve.

Ez – mondta - nem egy egyszerű csomag, ez egy fehérnemű. Eldobta a papírt, amibe bele volt téve, és figyelmesen nézett a finom selyemre és csipkékre. „Akkor vette, amikor először mentünk külföldre, 8 vagy 9 éve, nem használta soha. Egy 'különleges alkalomra' tartogatta. Rendben. Azt hiszem ez lesz a legmegfelelőbb alkalom.”

Odament az ágyhoz és odatette a fehérneműt a többi holmihoz, amit a temetésre akart vinni. A felesége éppen akkor halt meg. Felém fordult és azt mondta: „semmit ne tartogass egy különleges alkalomra. Minden nap, amit élsz, egy különleges alkalom.”

Még most is ezekre a szavakra gondolok és arra, hogy mennyire megváltoztatták az életemet. Ma már többet olvasok és kevesebbet takarítok. Leülök a teraszon és csodálom a tájat anélkül, hogy észrevenném a kertben a gázt. Több időt töltök a családommal és a barátaimmal, és kevesebb időt dolgozva. Megértettem, hogy az élet együttes történések élvezése kell, hogy legyen és nem a túlélés. Már nem teszek el semmit. Minden kristálypoharamat használom mindennap. Felveszem az új ruhámat, ha a boltba megyek, ha így döntök, és úgy van kedvem. Már nem rakom el a legjobb parfümömet különleges alkalmakra, használom mindig, amikor csak akarom. A szavak, mint a „majd egyszer” és a „majd legközelebb” kezdenek eltűnni a szótáramból. Helyettük a „most” kifejezéseket használom.”

A bezártság a legnehezebb leckét tanítja meg nekünk. Mindannyian vizsgázunk, ki ebből, ki abból. Meggyőződéseim, a legnehezebb pillanatok is átvészeltetők, ha türelmesek vagyunk magunkkal és másokkal, mert ezek a hónapok bizony a türelemről kell, hogy szóljanak.

Templomunk üresen áll, de Tamás atya virtuálisan küldi nekünk a szentmisét, az erőt, a reményt, hogy hamarosan jobbra fordul minden. Nehéz megmondani mikor térhet vissza minden a régi medrébe! Addig viszont nem tehetünk mást, mint várni, hogy mikor hív újra bennünket a harangszó templomunkba.

Mindenkinek erőt, egészséget, sok-sok türelmet, kitartást, bizakodást és a szabályok betartását kívánom őszinte tisztelettel:

Zrupkó Ferencné

EGÉSZSÉGÜNK VÉDELMEBEN

Tisztelt Lakosok! Kedves Betegeink!

A hazánkat is érintő járványügyi helyzetben kiemelten fontos a lakosság biztonsága, az egészségügyi ellátás fenntartása. De sajnos az orvos-beteg kapcsolatok számát minimalizálni kellett. A járványügyi helyzetre való tekintettel a rendelő menetrendjében változások következtek be. A rendelési idő változatlan.

1. A betegek vizsgálata CSAK előzetes telefonos megbeszélés után történik.
2. Ha lázas, köhög, nehéz légzése van, **TELEFONON** hívja a rendelőt, és Doktornő eldönti a további teendőket!
3. A rendelő várótermében egyszerre csak egy beteg tartózkodhat, aki vizsgálatra vár.
4. Kérjük, viseljenek szájmaszkot!

A rendelő telefonszáma: 06-57-460-021

**Dr. Borsodi elérhető 8-16 óráig a
06 20 8249-182 telefonszámon**

A gyógyszer felírás rendszere is változott. Telefonon sajnos nem tudjuk felvenni a gyógyszer igényeiket, a telefonos konzultációk miatt.

Gyógyszer íratás, a következőképpen történhet:

E-mailben: rendelo@jaszboldoghaza.hu

vagy pedig kérésüket dobják be a rendelő ajtaja mellett lévő postaládába, amit rendelési idő alatt többször ürítünk.

Kérjük, mindkét esetben írják le: a beteg nevét, TAJ-számát, lakcímét, a gyógyszer pontos nevét, és mennyi időre kéri, ez maximum három havi adag lehet. A recept nélkül kapatható készítményeket, kérjük, NE írják fel a listára. Azokat a gyógyszertárban tudják megrendelni.

Gyógyszerészünk, dr. Sándor Mária mindenben áll rendelkezésükre, forduljanak hozzá bizalommal.

Elérhetősége: 06/57-460-032

Papír alapú vényt csak egyes esetekben írunk. Ilyenek pl: gyógyászati segédeszközök, pelenka, tesztesíkok. Ezek receptjeit átjuttatjuk a patikánkba, vagy előzetes

telefonos megbeszélés után be lehet érte jönni a rendelőbe.

A recepteket bárki és bármelyik patikában országszerte kiválthatja a beteg TAJ-számával és saját személyi igazolványát bemutatva.

A táppénzes papírok kiadása is telefonos egyeztetés után történik.

Vérvételre továbbra is 2 hetente van lehetőségük, hétfői napon reggel 7-8 óra között.

A járványügyi helyzetre való tekintettel a rendelő előtt kell várakozni, egymástól 1.5-2m távolságra, és viseljenek szájmaszkot!

A járványhelyzet ideje alatt lejárt szakorvosi javaslatok és jogosítványok érvényességét meghosszabbították, országos szinten. Előreláthatóan 2020. 12. 31-ig.

Kedves Betegeink!

Kérjük tartsák be az országos szinten elrendelt szabályokat! Ne pánikoljunk, de figyeljünk egymásra! Naponta többször mossunk kezet, langyos szappanos vízzel! Figyeljünk a higiéniára: Hipós, mosószeres vízzel takarítsunk. Tartsuk be az üzleteink és a gyógyszertárunk nyitva tartási rendjét. Ezzel védve magunkat és községeink idősebb lakosait.

HA TEHETIK. MARADJANAK OTTHON!

Viseljenek szájmaszkot (kaptak a hivataltól), tartsanak egymástól 1.5-2m távolságot, ne csoportosuljanak! Az üzleteink nyitva tartását és szabályait fogadják el, értünk vannak!

Fogyasszanak sok zöldséget, gyümölcsöt. Legyenek sokat szabad levegőn, sétáljanak az udvaron, kertészkedjenek. Szerencsések vagyunk, hogy mi ezt megtehetjük, és nem csak az erkélyre mehetünk ki. Olvassanak, fejtsenek keresztrejtvényt. Mindenki számára nagyon nehéz időszak ez, legyen az idős vagy fiatal, de együtt átvészéljük.

Ezúton szeretnénk megköszönni Szűcs Lajos és Eszes Béla polgármester uraknak, hogy gondoltak a rendelőnkre, és elsőik között

jutatták el számunkra szájmaszkokat!

Gerhátné Molnár Lillának, Nagy Zsuzsánának és a tápiógyörgyei „fiatalasszonyoknak” a varrott, mosható maszkokért jár nagy köszönet!

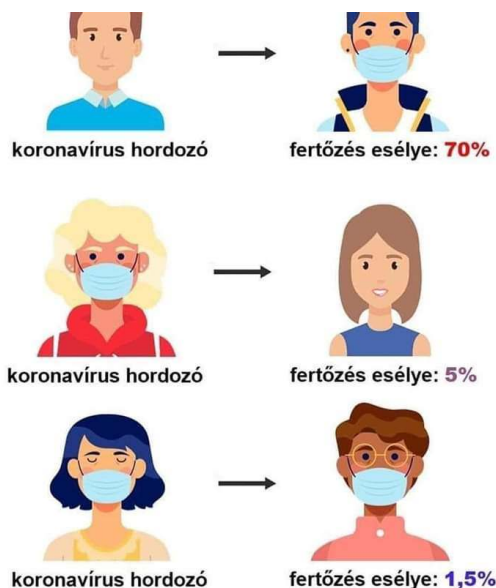
Kis községeink lakosságának pedig türelmüket és megértő hozzáállásukat köszönjük

Úgy gondoljuk, Jászboldogházán is jár a taps mindenkinek!

Vigyázzanak magukra és családjukra!

Jó egészséget kíván:

Dr. Borsodi-Nagy Erzsébet és
Czapkó Anikó

EZÉRT VISELD!

Védőnői tájékoztató

Kedves Kismamák! Kedves Szülők!

Védőnőként a munkám egyik fontos része a prevenció. A jelenlegi járványügyi helyzetben a fertőzés megelőzése, továbbterjedésének csökkentése most nagy szerepet kapott. Az egyénektől és a családoktól is nagy körültekintést és fegyelmezettséget kíván a kialakult helyzet. Pár mondatban szeretnék most a várandósokhoz és kisgyermeket nevelő családokhoz szólni.

Nagyon fontos, hogy a most fennálló járványügyi helyzetben a kismamákra is ugyanazok az előírások vonatkoznak, mint mindenkire, rendszeresen mossanak kezet, zsebkendőbe köhögjenek, tüsszentsenek, és azt dobják ki, tartsák be a higiéniai előírásokat, lehetőség szerint válasszák az otthoni munkavégzést, minimalizálják a személyes kapcsolattartást. A várandósgondozás ideje alatt célszerű az előre lefoglalt vagy tervezett találkozást megbeszélni a kezelőorvossal, és csak a kötelező ultrahang- és szűrővizsgálatokon részt venni, természetesen panasz esetén azonnal célszerű felkeresni a nőgyógyász szakorvost. Már sok kismama tapasztalta, hogy a kórház területén bevezetett változtatások (pl: beléptető kapu) kissé hosszadalmassá tették a várakozást, és kissé bonyolultabb az alapellátás igénybevétele. A várandósgondozások a kórházakban továbbra is folytatódnak. Az NST vizsgálatokra a várandós kismamákat időpontra fogadják. Az első NST vizsgálat általában a 35-36. terhességi héten van, de a jelenlegi helyzetben lehet, hogy a kórházak ettől eltérő terhességi hétben fogadják először a kismamákat NST vizsgálatra. Kérem a Kismamákat, hogy ezekről a változtatásokról szíveskedjenek tájékozódni a kórház honlapján, szakorvostól illetve szülésznőtől! Sok aggodalmat okozhat, hogy a jelenlegi helyzetben megvalósulhat-e az intézményen belül az „apás szülés”. Továbbra is azt tudom mondani, hogy ezt is az ellátást nyújtó kórház határozza meg, így kérem a kismamákat, hogy még időben érdeklődjének a lehetőségekről, hogy a szüléskor ne érje őket váratlanul még az a helyzet sem, ha éppen párjuk nélkül, illetve választott orvosuk, szülésznőjük nélkül kell majd a szülés élményét átélniük. A védőnői várandósgondozás szükség esetén a tanácsadóban történik, a megfelelő higiéniai követelmények betartásával. Természetesen a már megbeszélt módon, telefonon, e-mailben és videó hívással is tartom majd a kapcsolatot mind a kismamákkal, mind a kisgyermekes családokkal.

A jelenlegi járványügyi helyzetben fontos a fegyelmeztség és körültekintés a fertőzés megelőzésére. A kismama táplálkozzon egészségesen, mozogjon, amennyit a lehetőségei engednek, és a kötelező vizsgálatokon kívül maradjon otthon.

Nagyon fontos megemlíteni, hogy a csecsemők, újszülöttek esetében is az anyatejjel történő táplálás nél-

külözhetetlen. A szoptatási gyakorlaton nem kell változtatni! Eddigi tudomásom szerint még nincs arról információ, hogy az anyatejjel a fertőzés átvihető lenne. Azonban ajánlott óvintézkedéseket tenni, szoptatás előtt kezet kell mosni, illetve a szoptatáshoz használt eszközök fertőtlenítésére nagy figyelmet kell fordítani! A csecsemőt és kisgyermeket nevelő családok életét is megváltoztatta a mostani helyzet. Változik a gyermekek napirendje, változik a kapcsolattartás a nagyszülőkkel, rokonokkal, kortársakkal. Igen nehéz időszak ez mindenkinek. Kérem a Szülőket, hogy az előírt utasításokat tartsák be! A gyermekekkel lehetőség szerint csak az udvaron levegőzzenek, kerüljék a tömeget, a bevásárlások alkalmával ne vigyék magukkal gyermekeiket! A higiéniai előírásokat tartsák be, gondosan figyeljenek a rendszeres kézmosásra, a játékok illetve a csecsemő, kisgyermek által rendszeresen használt eszközök fertőtlenítésére!

A jelenlegi járványügyi helyzetben az alapellátás továbbra is folytatódik, csak minimálisra csökken ezekben a hetekben a személyes kapcsolattartás. A gyermekek, csecsemők szűrővizsgálatai szülői kérdőív formájában valósulnak meg. A védőnői szűrővizsgálat eddig is a szülői megfigyeléseken, tapasztalatokon alapult, kiegészítve a védőnői tapasztalatokkal. Jelen helyzetben még nagyobb hangsúlyt kapnak a szülői tapasztalatok, mérések. Természetesen az elmúlt hetekben elkezdett szűrések befejezésre kerülnek, amint a járványügyi előírások újra lehetőséget adnak a személyes kapcsolattartásra. Az életkorhoz kötött védőoltások beadása most is megvalósul, illetve folyamatos lesz a közeljövőben is.

Bármilyen panasz esetén kérem, telefonon, e-mailben forduljanak először a gyermeket ellátó szakorvoshoz! Természetesen a védőnői kapcsolattartásra most is lehetőség van, telefonon egyeztetett időpontban szükség esetén megtartom a tanácsadást a védőnői tanácsadóban. Kapcsolattartásra lehetőség van a 0670/4920597-es telefonszámon, illetve a vedono@jaszboldoghaza.hu e-mail címen.

Nagyon szépen köszönöm a Várandósoknak, Szülőknek az eddigi segítő együttműködést, a visszaküldött szűrőlapokat, tájékoztatókat, az elvégzett méréseket! Remélem, a közeljövőben is sikerül a jelenlegi helyzethez alkalmazkodni, és továbbra is tudjuk ezt a kapcsolattartási formát alkalmazni!

Bízom benne, hogy nemsokára már személyesen is találkozhatunk!

Vigyázzanak magukra és gyermekeikre, ha csak tehetik, maradjanak otthon, és tartsák be az előírt utasításokat!

Jó egészséget kívánok mindenkinek!

Üdvözlettel: *Kegyes Imola, védőnő*

ÉRTESÍTÉS

fogorvosi ügyeleti ellátás biztosításáról

2020. április 1–2020. augusztus 31.

közötti időszakra vonatkozóan

Értesítjük a Község lakosságát, hogy 2020. április 1- től Jászboldogháza Községi Önkormányzata is csatlakozott a Szolnoki Kistérség Többcélú Társulás által koordinált (sürgősségi) fogászati ellátáshoz.

HELYE: 5000 Szolnok, Móra Ferenc út 9.

Fogorvosi ügyelet ellátója:

Dr. Abkarovics Dentál Bt.

A fogorvosi ügyelet ideje pihenő (szombat, vasárnap)

és ünnepnapokon: 07,00-15,00

TELEFONSZÁMA: 56/429-937

Szücs Lajos polgármester

Jászboldogháza Községi Önkormányzat

Községünk lakói a járványról

A koronavírus-járvány megváltoztatta a mindennapjainkat, átalakította az életünket.

Körülöttünk elcsendesedett a világ, miközben ezernyi újdonság zúdult ránk, amelyekkel nap mint nap igyekszünk megbirkózni. Községünk lakóit arról kérdeztük:

Hogyan változtatta meg az életüket a járvány?

*Nagy Nóra
középiskolás, élsportoló*

Természetesen nekem mint élsportolónak és gimnazistának is egyben nagyban felforgatta a mindennapjaimat a járvány.

A megszokott balatonboglári hétköznapijaim után, most itthon családi közegben kell megoldanom mind az adott napra megkapott edzésterveket, felméréseket, mind az online tananyagokat. Teljesen más napirendet kellett kialakítanom a helyzetre való tekintettel, így a napot általában egy kora reggeli futással vagy egy hosszabb biciklizéssel indítom, majd általában fél 9-től én is áthelyezem a hangsúlyt a tanulásra, nagyrészt egészen kora délutánig. A délutánjaimat próbálom még inkább hasznosan beosztani, hiszen ebben a nehezebb időszakban lehetőségem nyílik tovább fejleszteni magam, ezért próbálok napi 2-3 plusz edzéssel erre kiemelt figyelmet fordítani. A csapatommal rendszeresen, heti több alkalommal is folytatunk video beszélgetéseket, és az edzőmmel is napi kontaktusban vagyok, ezzel is próbáljuk a csapategységet fenntartani. Az edzéseinket egy polar jeladó karóra és öv segítségével rögzítjük, majd töltjük fel egy megadott alkalmazásra, mely segítségével az edzők pontos kiértékelést tudnak készíteni az itthon elvégzett munkáinkról. Talán amit pozitívumnak emelhetek ki a járvány okozta kellemetlenség ideje alatt, a családommal együtt tölthető idő, hiszen a rendszeres meccseink miatt a családdal való együttlét igen sokszor háttérbe szorul, de szerencsére most nem telik el úgy egy napunk sem, hogy ne ebédelnénk vagy vacsoráznánk együtt.

*Gajdos Zsuzsa
szülő*

Teljesen új élethelyzetbe kerültünk, ami alaposan felforgatta a mindennapjainkat. Mind az öten itthon vagyunk, itthonról folyik a munka és a tanulás, ami egyszerre tud örömteli és rettentő fárasztó is lenni. Hálásak vagyunk a tanító nének, mert nincsenek irreálisan magas elvárásai, változatos feladatokat talál ki, és nem kell sok időt tölteni a számítógép előtt.

Azt hiszem, már belerázódtunk a távoktatásba, bár a legnagyobb nehézséget még mindig az okozza, hogy a három gyerek igényeit, kívánságait és feladatait összehangoljuk, hogy ne zavarják egymást, és lehetőleg ne is veszekedjenek.

Délelőtt a tanulása a főszerep, ami az étkező asztalnál történik. Ha van kedve, ideülhet az óvoda is, aki rajzol, színez, fest, vág, ragaszt. Sokszor kéri, hogy olvassak mesét. Ezt nagyon szereti; látom, hogy mennyire tudja oldani a feszültséget, szorongást a hallott mese. Ha szép az idő, ebéd után kint játszanak az udvaron egészen vacsoráig, és a sok mozgásnak köszönhetően kevesebb a hiszti. Igyekszünk rendszeresen biciklizni a falun kívül, aminek nagyon örülnek a gyerekek (sőt

kifejezetten kéri), így tárgítjuk ki egy kicsit ezt a mostani bezárt világot.

*Orczi Imréné
nyugd. egy. titkára*

Nagyon köszönöm és hálámat fejezem ki minden polgártársamnak, aki a CORONA-vírus terjedésének megakadályozásáért és a megbetegedettek meggyógyításáért tevékenykedik, akár egészségének kockáztatása árán is! Úgy gondolom, nincs olyan ember, akit ez ne érintene.

A járvány nálunk, a nyugdíjas klubnál is az első félévre beütemeztetek keresztlühúzt. Február 26-án átadtuk a Napközi klubot, de mindössze 3 alkalommal voltunk nyitva, akkorra megjött a vírussal kapcsolatos korlátozás. Beütemeztük, hogy az óvodásokkal közösen készülünk a húsvétra, festünk tojásokat a falu tojásfájára. Erre már nem került sor. Hajdúné Zsóka szorgalmának köszönhetően végül ez megoldódott. Köszönjük szépen neki!

Az alsó tagozatosokkal anyák napjára szerettünk volna készíteni ajándékokat, de erre sem kerülhet sor.

Miután mindannyian idehaza tartózkodunk, így a telefon az egyetlen kapcsolat, amit igénybe veszünk. Ez is nagyon jó, mert ha nagyon magányosnak érezzük magunkat, felhívjuk valamelyik nyugdíjas társunkat, és egy kis beszélgetéssel fel tudjuk egymást rázni a magányból.

Reménykedünk, minél hamarabb vége lesz, és vissza-kerülünk a régi kerékvágásba!

Valamennyiünk ellátásáról családtagjaink -ahol ez esetleg nem megoldható, ott az önkormányzat- látják el, segítik nyugdíjasainkat. Köszönjük a gondoskodást!

Addig is mindenkinek jó egészséget kívánok!

„Maradj otthon!” „vigyázzunk egymásra!”

Így érhetjük el az áhított „szabadságot”!

*Fecske Jánosné
őstermelő*

Azon kevés ágazatok közé tartozik a mezőgazdaság, ahol a koronavírus miatt nem áll meg az élet!

Változatlanul végezzük a tavaszi munkákat a földeken. Sokszor eszembe jut apósom szavajárása: ahhoz, hogy aratni tudjunk, el kell vetni, jó gazda módjára gondozni kell a vetést, és ha ezt szívvel-lélekkel végzed, úgy várhatsz eredményt. A mezőgazdaságban nincs hétvége, nincs ünnep, ezt még a koronavírus sem tudja felülírni. Természetesen mi is próbáljuk betartani az alapvető védekezési szabályokat. A gépekben lenni kell kézmosó víznek, fertőtlenítő kendőnek, kesztyűnek, maszknak. Fontos a régi üdvözlési mód elkerülése: nincs kézfogás!

A koronavírus megjelenésekor gondot okozott a vegyszer és a vetőmag ellátás, ez mostanra megoldódni látszik.

Mivel nagycsalád vagyunk, a családi gazdaságba tartozik két nagymama is, akik 82 és 93 évesek. Ebben a

helyzetben mi gondoskodunk róluk, vásárolunk, kiváltjuk a gyógyszereiket, intézzük ügyes-bajos dolgaikat.

Lányunk Szolnokra jár dolgozni, akinek a főnöke megengedte a saját autóval történő bejárást, ne kelljen tömegközlekednie.

Reméljük ez az állapot minél hamarabb véget ér és megölelhetjük szereteteinket, visszatér a régi élet.

Ehhez kívánok mindenkinek türelmet, megértést és kitartást.

*Berczeli Ildikó
szülő*

Amikor március elején értesültem arról, hogy a Covid vírus hazánkban is megjelent, átfutott rajtam, hogy két májtranszplantált is van a családban. Bár a veszélyeztetett kategóriába sorolnak minket, az orvosok mégis nyugalomra intettek. Elmondták, hogy tudnak szervátültetettekről, aki felépült a koronavírusból, és elegendő, ha jobban figyelek magamra és a kisfiamra. A gyógyszerek esetében az e-receptet javasolták, ez nagyban megkönnyítette azok beszerzését.

Az iskolák bezárásával és a kijárási korlátozással újabb feladatok elé állított minket az élet. A fiúkkal megbeszéltük, hogy mire kell odafigyelnünk és azt, hogy miért nem mehetünk mamáékhoz, és miért nem találkozhatunk az unokatestvérekkel. Most az egymásra figyelés, az összetartás a legfontosabb, ezért fontos, hogy segítsük és támogassuk egymást és a nagyszülőket. A gyerekek ezután könnyen vették az akadályokat, hamar megszokták az új tanulási módszert is. Kitaláltunk egy új napirendet. Mindenki tudja, mikor mi a feladata. Ezeket következetesen betartatom velük, mert folyamatos stresszből állna az élet, ha lazán fogná őket. Hiszen most tanár néni és anyuka is vagyok egyszerre. A feladatok a reggeli órákban érkeznek, akkor mi el is kezdünk tanulni, majd ebéd után az elmaradtakra térünk vissza. Közben persze az ebédet is el kell készíteni, és ott a többi munka is. Ezeket a feladatokat már nem kezelem görcsösen. Nem lesz semmi bajunk, ha olykor csak egyszerű menü kerül az asztalra, és néha kicsit gyűrött a póló, amit viselnek. De a segítség mindig jól jön, ezért bevezettük a jutalomtáblát. Ennek az a lényege, hogy a házimunkáért szíveket kapnak. Ezeket nagy szorgalommal gyűjtik, de olykor, ha a helyzet megkívánja, szükség van szomorú jelekre is. Tanulnak tésztát gyúrni, mosogatni, sepregetni, zöldséget pucolni. Ezek sokat jelentenek nekem, mert a közös munka erősíti a kapcsolatunkat, és rájöttek, ha hamar végzünk a fontos feladatokkal, akkor több idő marad játszani. Hiszen a tanulás mellett nagyon fontos a kikapcsolódás is. Gyakran megyünk biciklizni a falu határába, illetve társasjátékozunk, tollaslabdázunk, és ha rossz idő van, online tornázunk. Nehéz minden helyzetben folyamatosan helytállni, és emiatt kevés időt tudok magamra fordítani. De fontos hogy legyen, mert pihenés és kikapcsolódás nélkül kiég az ember. Az "énidőmet" a konyhában találtam meg, mert ha ott alkotok, akkor annak mindenki örül. Készülnek a kenyerek, kiflik a család öröme.

Mi így próbálunk élni a karanténos időszakban, van hogy nagyon jól megy minden, máskor nehézkes, stresszes, de ezt most így kell elfogadni. Reméljük, nem tartanak már sokáig a korlátozások, és minden visszaáll a régi kerékvágásba.

Addig is mindenkinek jó egészséget és kitartást kívánok!

*Kis Boglárka
végzős ált. iskolás*

Március 13-án anyam este azzal jött haza, hogy hétfőtől nincs iskola. Először nagyon örültem, de nem tudtam elképzelni, hogy mi fog történni ezután. Következő héten szerdán megkezdődött az online tanítás. Kicsit akadozva indult, de pár nap alatt jól belejöttünk ebbe a tanítási formába. A koronavírusban az az egy pozitívum, hogy több időm marad a hobbijaimra: például több időm van festeni, rajzolni, többet tudok foglalkozni a kutyáimmal. Később kezdtem belegondolni abba, hogy nem lesz ballagás, bolondballagás, nem tudunk elmenni kirándulni, kevesebb lesz az osztálytársakkal együtt töltött idő. Ez a vírus miatt kialakult helyzet nagyon sok maradandó élménytől foszt meg minket. Az osztálytársakkal, barátaimmal, tanáraimmal minden nap tartjuk a kapcsolatot interneten keresztül: beszélgetünk, videochatelünk, de a személyes találkozások, biciklizések nagyon hiányoznak. Ma április 18-a van, 7. napja vagyunk tényleges karanténban, mivel édesapám április 10-én jött haza külföldről. Anya és én mehetnénk bárhova, de úgy döntöttünk, hogy önkéntes karanténban maradunk apával itthon. Egészségesek vagyunk. A rendőrök mindennap jönnek apát ellenőrizni. Sok segítséget kapunk az emberektől, ami nagyon jólesik nekünk. Bízunk abban, hogy minél hamarabb vége lesz a vírusnak, és minden visszatér a régi kerékvágásba.

*Kerekes Réka
végzős középiskolás, élsportoló*

2020. január 1-én még nem gondoltuk volna, hogy ez az év ennyi nehézséggel kezdődik. A Lehel Vezér Gimnázium végzőseként a szalagavató után nagy örömmel vártam osztálytársaimmal együtt, amire 4 éve készülünk. A ballagásra, hogy méltó módon, szokást követve elballagjunk. A ballagásig még sok feladat várt volna ránk, amiket a végzős diákok nagy izgalommal várnak ilyenkor. Sulink folyosóit a babatablónkkal díszítettük volna, diáktársainktól bolondballagással, tanárainktól szerenáddal búcsúztunk volna.

Miután bejelentették, hogy el kell hagynunk az iskolát, kiköltöztünk szekrényeinkből, majd napokon belül osztályfőnökünk tájékoztatót, hogy elmarad a ballagásunk, ezzel a bolondballagás és a szerenád is a járványhelyzet miatt. Ezt követte, hogy a továbbtanuláshoz szükséges nyelvvizsga időpontjainkról kaptuk a tájékoztató emailt, hogy későbbi időpontra helyezik át. Következő nagy problémánk az volt, hogy szinte mindenki élvezte az otthoni online tanulást, mi végzősök emiatt nem voltunk feldobva, hiszen egy emelt szintű érettségire a többi alap érettségi tantárgy mellett, egyedül nem olyan egyszerű felkészülni. A hírekből és osztályfőnökünkől hallhattuk, hogy nincs még meg az érettségink időpontja. Online óráink mellett próbáltam itthon folytatni a folyamatos tanulást. Április 8-án értesültünk róla, hogy május 4-én a rendes időpontban meg lesznek tartva az érettségek. Viszont szóbeli rész nélkül, csak írásbeli vizsgán kell majd módosult szabályok mellett részt venni. En biológiából és testnevelésből fogok emelt szintű érettségit tenni. Viszont sajnos testnevelésből a gyakorlati része elmarad, így ebből csak szóbeli vizsga lesz Törökszentmiklóson, júniusban. Jobban tudom beosztani saját időmet, hiszen sajnos a kijárási korlátozás és járványhelyzet miatt a karate edzéseim sincsenek megtartva. Minden szerdán online előadásokat tartunk, e mellett itthon, saját edzéssel folytattuk a felkészülésünket, majd a következő versenyre készülve. A sok zavaró tényező mellett reméljük, az érettségink jól fog sikerülni, figyelembe veszik

a helyzetünket, és nem fog gondot okozni a továbbtanulásban.

*Szabó Dorottya
egyetemista*

A Debreceni Egyetem Népegészségügyi Karának első éves dietetikus hallgatója vagyok. Nagy tervekkel indultam az egyetemi éveknek, azonban a jelenlegi helyzet ezt megnehezíti. Az utóbbi egy hónapban történtek nagymértékben átalakították a mindennapi rutinomat, a magánélet és a tanulás terén is.

Elsőéves egyetemistaként úgy gondolom, alapvetően is nehéz hozzászokni az új rendszerhez, hiszen sokkal másabb az egyetemi tanítás és tanulás, mint a középiskolai. Március közepe óta már itthon tanulok távoktatás keretein belül, ami sokkal nehezebb az eddigiekhez képest. Sokkal több beadandó feladatot kapunk, több az évközi számonkérés is, és a vizsgaidőszak során is nehezebb vizsgákra számíthatunk majd. A folyamatos tanulást nehezíti, hogy a távoktatási rendszer túlterheltsége miatt a tanárokkal nehezebb a kapcsolattartás és az esetleges problémák megbeszélése is. Az elmaradt gyakorlati oktatás miatt egyes tárgyakból az elméleti anyag megértése is nehezebb. A kialakult helyzet végett csoporttársaimmal sem tudok találkozni, illetve az egyetemi életre jellemző rendezvények is elmaradnak ebben az időszakban, amelyek már nem pótolhatóak.

Bízom benne, hogy a koronavírus okozta helyzet hamarosan megoldódik és minden visszarendeződik a rendes kerékvágásba.

Mukri Ibolya

413. sz. COOP ABC üzletvezető helyettes

A kereskedelemben dolgozom kisebb kihagyásokkal közel 22 éve. A mostani járványhelyzet, mint minden dolgozót, engem is kihívások elé állít, emellett alsós gyermekem online oktatását is folyamatosan figyelemmel kell kísérem.

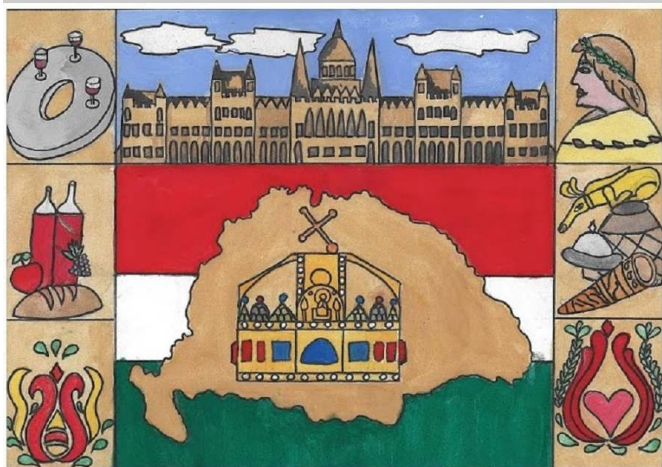
Tanár nénink önzetlen segítsége megkönnyébbíti eme nehéz időket. Az itthoni tanításban való segédkezést férjemmel felváltva végezzük, hisz mindketten az élelmiszeriparban tevékenykedünk, nekünk nincs megállás ebben a krízishelyzetben sem.

A felvásárlási láz a boltokban már véget ért. Az áruellátás szép lassan teljesen visszaáll, és azon vagyunk, hogy minden vásárlói igényt kielégítsünk. Védő felszereléssel és folyamatos fertőtlenítéssel védjük a vásárlók és magunk egészségét.

Az idősebb szülőknek a bevásárlását sokan átvállalják, én is így próbálom édesanyámat megóvni. Fontos, hogy segítsük az embertársainkat ebben a nehéz helyzetben.

Mindenkinek kitartást és jó egészséget kívánok!

Velünk történt ...

BERKÓ-FEJES GYÖRGYI 3. HELYEZÉST ÉRT EL AZ ÜNNEPI RAJZ- ÉS ESSZÉPÁLYÁZATON

A Nemzetstratégiai Kutatóintézet idén is kiírta **Ünnepi rajz- és esszépályázatát a magyar zászló és címer** megünneplésére. Számunkra, magyar emberek számára a zászló és a címer különös jelentőséggel bír. Ennek fő oka, hogy Magyarország határai nem esnek egybe a magyar nemzet határaival, a nemzet nyelvi, kulturális és történelmi hagyományainál fogva mégis egységes.

A Magyar Országgyűlés az 1920. június 4-én aláírt békediktátum 100. évfordulójára emlékezve a **2020-as esztendőt a nemzeti összetartozás évének** nyilvánította, valamint a magyar zászló és címer emléknapjául, az összetartozás egyik legfontosabb ünnepéül **március 16-át** jelölte ki. A Nemzetstratégiai Kutatóintézet idén ehhez kapcsolódóan hirdette meg a fenn említett pályázatot a Kárpát-medencében, illetve a világban szétszórta

elő, valamennyi magát magyarnak valló számára, aki valamilyen oktatási intézménybe jár.

Az esszépályázatnál többek között írni lehetett a nemzeti összetartozás értelmezésének kifejezéséről. Én ezt választottam és a **3. korcsoportban (egyetem) 3. helyezést** értem el. A zsűri elnöke **Takaró Mihály** Magyar Örökség Díjas, Erdélyi Magyar Örökség Díjas, a Magyar Erdemrend Lovagkeresztjével és József Attila-díjjal kitüntetett író, irodalomtörténész és tanár volt.

50.000 Ft értékű tárgy- és könyvjutalom, március 15-én egész napos vezetett budapesti kirándulás, étkezés-szállás, másnap a Várkert Bazárban ünnepélyes díjátadás várt rám. Mindez egyelőre függőben van a koronavírus okozta helyzet miatt.

Szeretettel gratulálunk a szép eredményhez, és az alábbiakban közöljük **Berkó-Fejes Györgyi pályázati munkáját**.

Emlékgyöngyökből fűzött összetartozás-karkötő

Magyarok Istene, ha belegendolok, sokféle élményben volt már részem nemzetem határon túli tagjaival, melyeket egy piros-fehér-zöld tarisznnyában őrzök. Azt a tarisznnyát szeretettel és hazaszeretettel szőttem, magyarsággal díszítettem. Néhány emlékgyöngyöt most előveszek, és karkötővé fűzve neked ajándékozok, ha már így az összetartozásról diskurálunk. Tedd aranyvetes tarsolyodba, és őrizd hittel és hűséggel annak bizonyosságára, hogy a „magyar magyarnak farkasa” kifejezés sokunkra nem illik. Ha pedig néha úgy tartja kedved, illeszd csuklódra és cifrálkodjál vele.

Az **első emlékgyöngy** érettségi idejéről való. Akkor határoztuk el négyen leányzók, hogy elmegyünk Erdélybe. Nagyszerű lezárásnak ígérkezett középiskolás éveink befejeztek, de egyúttal kalandos nyitánynak is egy új korszak kezdetén. Segítőnk is akadt: egyikünk rokonának felesége erdélyi volt, vele szálltunk buszra Csíkszeredáig, majd onnan tovább Balánbányára a szü-

leihez. Élénken emlékszem a rókagomba gyönyörű színére, amikor egyik reggel rántottával tálalták elénk. Innen indultunk el többnapos túránkra, közben csapatunk két helyi fiúval bővült, akik az idegenvezető szerepét töltötték be. Egyikük rövidesen szerelembe esett az én egyik jó barátnőmmel. Négy évig volt szobátársam, így elég jól ismertem ahhoz, hogy tudjam, itt valami komoly dolog van készülöben. Később össze is házasodtak. Semmihez nem volt fogható a fenséges hegyek látványa, egyik nap a felhők is bekúsztak közéjük tőlünk karnyújtásnyira, ilyet alföldiként azelőtt sosem láttam. Ebben a pár napban szembesültem azzal, hogy milyen nagy volt valamikor Magyarország és milyen különleges hely Erdély. Az ottani emberekre és helyekre gondolva úgy érzem: összetartozunk.

A második emlékgöngy

19 éves koromból való, mikor egy évig tartó levelezés után – melynek alapja a rock- és blueszene szeretete volt – találkoztam az egyik levelezőpartner férfiúval, amiből távolról sem ideális, de annál különlegesebb szerelem és távkapcsolat lett. A srác szlovákiai magyar volt, hosszú vonatozás után hány-szor sétáltam át hozzá vagy vele az országhatárt jelentő, Duna felett ívelő Erzsébet hídon Komáromnál, mivel Komarnoban laktam. Jártunk Pozsonyban, Érsekújváron is, de én a komarnói miliőbe voltam belezúgva legalább annyira, mint belé. Az utcák, terek, kocsmák, könyvesboltok, újságok teljesen magukkal ragadtak. Ott készült rólam az első olyan fénykép, ahol szoborral pózoló, nevezetesen Jókaival. Imádtam a szlovákiai magyar kultúra azon részét, ami ott fogadott. Amit a Kedves mesélt az életéről, azon keresztül lett némi fogalmam az ottani magyarokról, a Felvidékről, és úgy éreztem: összetartozunk.

A harmadik emlékgöngy ismét Erdélynek köszönheti létét. Egy barátom elhozta hozzánk egy haverját napfogatózaskor, akivel megfogadtuk, hogy egy év múlva mi ketten jobban feltérképezzük a vonzó Transzylvániát. A határig vonattal mentünk, ahol elkezdődött a mesebeli történetek sora azzal, hogy kiderült, abban a házban lakott egy főiskoláról ismert lány, ami előtt éppen stopoltunk. Határőr ismerőse ingyen felrakott minket egy buszra, amitől a Királyhágónál búcsúztunk

el. Később is javarészt stoppal közlekedtünk, kedvenceim a hatalmas farönköket szállító teherautók voltak. Mosakodtunk hideg pataokban, ébredtünk a sátrunkban vonuló tehéncsorda közepén, láttunk medvét nyugovóra térésünk előtt a Hargitán, vettünk áfonyát cigányoktól, ettük a puliszkát, ittuk a borvizet, és bármerre jártunk, mindenhol kedves és önzetlen emberekkel találkoztunk. Vadidegenként a tisztaszobában altattak minket, és reggelire húst sütöttek nekünk. Pár évvel a kanapéturizmus megszületése előtt magunkra hagytak minket egy lakásban és megjegyezték: nyugodtan főzzünk magunknak valamit a konyhában, a hozzávalókat a szekrényben találjuk. A mással össze nem hasonlítható szeretetteljes felénk fordulással csak az ottani magyar emberek voltak képesek megajándékozni, senki más. Azt írtam fentebb, hogy vadidegenek voltunk, pedig nem, az igazság az, hogy testvérként tekintettünk egymásra, hiszen összetartozunk.

A negyedik emlékgöngy Kárpátalját villantja elénk. Férjemmel egyik kerékpártúránk részeként az ukrainai Tiszabökény felé vettük az irányt. A határon túljutva azon gondolkodtam karikázás közben, hogy ismét egy ország, ahol mindennapos a magyar szó. Tiszafarkasfalván tüzetesen végigjártuk a Tiszaháti Tájmuzeumot, az ottani magyarság egyetlen szabadteri néprajzi múzeumát. Elhagyatottság lebegett ott a levegőben, amiből mélyeket szippantva felerősödött bennem az ottani magyarok iránt érzett szeretet és együttérzés, hiszen összetartozunk.

Az ötödik és egyben utolsó emlékgöngy következik, mellyel teljes lesz a Neked szánt ékszer, Magyarok Istene. Tavaly nyáron Gyulán nyaralt a családjunk, ahol szálláshelyünk kertjében vacsoráztunk egyik este, mikor szállásadónk közölte, hamarosan érkezik egy új család a szomszédos lakrészbe. Már jócskán besötétedett, de még mindig nem érkeztek meg. Azon kaptuk magunkat, hogy vártuk, egyre vártuk őket. Végül begördült egy autó, és kikászálódott belőle három kamasz fiú és a szülők. A szerbiai Zentagunarasról érkeztek, és ámulatba ejtettek minket a bemutatkozáskor, mivel a családfő egy Hunyadi volt, felesége akcentussal beszélő mosolygós ruszin, a fiaik pedig: Mátyás, János és György. Elbeszélgettünk az élet dolgairól, szóba jött az egykori délszláv háború is, furcsa volt hallani, hogyan éltek át a vészterhes időket. Másnap egy közös fürdőzés és focizás után a „viszontlátásra” pillanatnyi ígéretével búcsúztunk el, hiszen úgy éreztük: összetartozunk.

Magyarok Istene köszönöm, hogy meghallgattál, és elfogadtad ajándékomat. Arra kérlek, hogy árássz minden magyarra szeretetet, békét és az összetartozás érzését. Jellemünket csiszold nemesre, mindenkori jelenünket fényesre. Amen.

Berkó-Fejes Györgyi

KONFERENCIA JÁSZBERÉNYBEN

2020. március 6-án *Nemzedékek kulturális jellemzői* címmel tudományos konferenciát tartottak Jászberényben a Jász Múzeumban.

A konferencián Papp Izabella „Szent Vendel hagyományok és változásai egy jászági kis településen” címmel tartott előadást, melyben részletesen szolt az

elmúlt évben felújított jakabi Szent Vendel szoborról. Besenyi Vendel pedig „dr. Kele József a jászkun redemptionális per vezéralakja” címmel tartott előadást.

A történelmi, művelődéstörténeti, társadalomtörténeti témákról szóló előadások szövege a közeljövőben kötetben is megjelenik.

Régen volt — hogy is volt?

Anyák napjáról

Mióta ünneplik az édesanyákat?

A világ nagyobb országaiban már az 1900-as évek elején ünnepelték az anyák napját. Magyarországon 1925-ben egy államtitkár felesége, Perti Pálné hozta létre amerikai minta alapján.

Az akkori társadalmi rendszer felfigyelt erre a szép, nemes gesztusra, és nagy megtiszteltetéssel fogadták. Híre ment az emberek között, és rövidesen a Vöröskereszt is pártfogolta. 1928-ban miniszteri rendeletbe foglalták. Azóta az anyák napi ünnepséget minden évben megtartják.

A tavasz legszebb hónapjának első vasárnapját jelölték, amikor megújul a természet, a fák, virágok bontogatják szirmukat, csivitelnek a madarak, megérkeznek a golyák, fecskék. A természet csodálatos kincseivel örvendtet bennünket. Minden tavasszal egy-egy új élet kezdődik.

Sir William Golding egy előadásán arra kérte és biztatta a nőket, ne akarják, ne sűrgessék az egyenjogúságot, mert amit a nők adnak a világnak – életet, jövőt, nemzetet –, azt a nőkön kívül senki nem képes megtenni. Igen, az édesanyák olyan teremtmények, akik minden bűját-baját, örömét viselik, cipelik az életnek.

Persze itt is vannak kivételek, vannak, akik eldobják gyermeküket. Ki ezért, ki azért. Később, felnőtt korban, 20-30 év elteltével mégis gyermekek tízezrei keresik, kutatják az édesanyjukat. Szeretnék tudni a MIÉRTÉKET. Miért kerültek intézetbe, nevelő szülőkhöz stb. „A vér nem válik vízzé” alapon.

Koncz Gábor színművéstől hallottam Zágon István sorait, mely szerint: Van anya és van szülő, s ez a két szó ugyanazt jelenti. A kettő között az a különbség, hogy az anya két-három bezárt ajtó mögött is meghallja gyermeke mocorgását – míg a szülő a mellette fekvő gyermek szuszogását sem veszi észre.

Hogy is volt?

Régen a község művelődési házában tartottuk az anyák napi ünnepségeket, melyek teltházas rendezvények voltak. Ma is elevenen él bennem az egyik ünnepség az 1960-as évek végéről, ahol különösen megmaradt Berkó Imike előadása. Csodálatos verset mondott, amivel köszöntötte édesanyját, nagymamáját, a sokunk által ismert Etelka nénit. Szem nem maradt szárazon, úgy meghatódott mindenki.

Az idő múlásával egyre több tévé készülék lett, majd jött az internet, és olyan audiovizuális eszközök jöttek divatba, amelyek kiszorították a rendezvény látogatóit. A művelődési ház már túl nagynak bizonyult, így az anyák napi megemlékezéseket intézményen belül, az óvoda, iskola épületében tartottuk meg, ahol nagyon hangulatos, családi légkört tudtunk teremteni. Itt a közvetlen hozzátartozók vettek részt, azok a szülők, rokonok, szomszédok, akiknek óvodás korú gyermeke, illetve ismerőse volt.

Annak idején óvó néniként nagy-nagy izgalommal készülődtem a gyerekekkel – készültünk közösen az anyák napi ünnepségre. Szívecskéket rajzoltunk, színeztünk, festettünk, ollóztunk, verset, éneket tanultunk – mindezt titokban, meglepetésnek szánva. Mondtam a gyerekeknek: „Otthon egy szót sem!” Lehetett rájuk számítani. Amúgy mindent elfecsegték, de erről nem beszéltek. Amikor eljött a nagy nap, nagy szeretettel, vidáman adták elő a tanultakat, verseket, énekeket, majd átadták az általuk készített ajándékokat. Volt meglepetés, sírás-rívás a szülők és gyermekek részéről egyaránt.

Most a 2020-as anyák napja közeledtével köszöntök minden édesanyát, leendő édesanyát, nagymamákat és dédiket. Kívánok erőt, jó egészséget, teljék sok örömük gyermekükben.

*Tisztelettel, Fazekas Józsefné Tábi Erzsébet
nyugalmazott óvónő*

Gasztroangyal jelenti

Tisztelt Olvasók! Most azoknak az olvasóimnak szeretnék kedveskedni, akik diétáznak vagy cukorbetegség vagy esetleg kismamák, és kiszűrték a terhességi cukorbetegséget. Ilyenkor nem azt ehetjük, amit szeretnénk, de az édességet jó lenne enni. Az ajánlatom:

Kókuszos kocka

Hozzávalók: 6 db tojás, 15 dkg eritrit, 1 ek kakaó, 12 dkg teljes kiőrlésű tönkölybúzáliszt, sütőpor

Töltelékhez: 4 dl tej, 1 csomag energiaszegény vaníliás pudingpor, 2 db tojássárgája, 10 dkg vaj, 2 ek eritrit, kókuszreszelék

Receptek Anditól...

A sütemény alap tésztáját úgy készítjük el, mint a piskótát. Ha a tészta kihűlt, kettévágjuk, majd az elkészített töltelékkel megtöltjük, kockára vágjuk, megkenjük a kockák oldalát, és a kókuszreszelékben megforgatjuk.

A krémet a következőképpen készítjük el: A tejet a pudinggal, tojással megfőzzük, majd kihűtjük. A vajat a cukorral habosra kikeverjük, majd összedolgozzuk. Remélem, kedvet csináltam a recept elkészítéséhez, nagyon jó időtöltést kívánok!

Vigyázzanak magukra, s ne felejtsek:

„Egyenek mindig jókat, és élvezzék az ízeket!”

Ráczné Baráth Andrea

Rólunk írták...

Új Néplap 2020. március 11.

Gyerekbárát Település címet kapott Jászboldogháza. Az iskolában összetartó és befogadó közösség, a faluban biztonságosan lehet kerékpárral közlekedni, a különböző szakkörök és szabadidős programok pedig még több tudást és élményt adnak – vélik a Jászboldogházán tanuló diákok. A község az elmúlt évben elnyerte az Unicef Magyarország Gyerekbárát Település címet. Az önkormányzat, az intézmények és a civil szervezetek évtizedek óta azon dolgoznak, hogy minél jobb körülményeket biztosítsanak a gyerekeknek.

Nagy volt a nyüzsgés a Mátyás Király Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola folyosóján, amikor a minap ott jártunk. A kora délutáni órákban a diákok napközis foglalkozásra, röplabdaedzésre, természetismeret szakkörre igyekeztek. A családi hangulatú intézményben Pappné Turóczi Henrietta könyvtáros és Szűcs Lajos polgármester kalauzolt végig. Megtudtuk, hogy a százhatvan iskolás gyermek fele bejáró. A Jászberényhez tartozó Porteleken 2007-ben megszűnt az általános iskola. A jászboldogházi önkormányzat felajánlotta, hogy iskolabuszt indítanak, és immár tizenhárom éve így utaztatják a porteleki tanyavilágban élő gyerekeket, hogy biztonságosan eljussanak az iskolába. Nemcsak Portelekről és környékéről, hanem Jánoshidáról, Ujszászról, Tápiógyörgyéről, Jászberényből és Szolnokról is járnak gyerekek a boldogházi iskolába. Meglátogattuk a napközis diákokat, akik éppen szorgalmasan írták a házi feladatot. A harmadik osztályos Krisztián érdeklődésünkre elmondta: már megszokta, hogy iskolabuszsal jár Portelekről Jászboldogházára, ahol szerinte jó a közösség. Jártunk a természetismeret-szakkörön is, ahol a Kaán Károly Országos Természet- és Környezetismereti Verseny iskolai fordulójához készülődtek a tanulók. Am a feladatlapok kiosztása előtt még volt egy kis időnk beszélgetésre, és a diákok elmesélték, miért kedvelik az iskolát, miért jó a faluban élni. - Szeretek ide járni, mert befogadó közösségre találtam, és ez nekem nagyon fontos – számolt be a jánoshidai Sziráki Tamara. – Biztonságos településen élünk. Szabadidőmben sokat kerékpározunk a barátokkal a faluban, de imádom a focidzéseket is. A természetismeret-szakkörön pedig rengeteg érdekességet tudunk meg környezetünkről – vélekedett az ötödikes Józsi. Az önkormányzat, az intézmények, a civil szervezetek és a szülők évtizedek óta azon dolgoznak, hogy minél jobb körülményeket biztosítsanak a gyerekeknek. Ennek az összefogásnak köszönhető, hogy az önkormányzat 2019-ben elnyerte az Unicef Magyarország Gyerekbárát Település címet és a díjjal együtt járó kétmillió forint támogatást.

- Pályázatunk elbírálásánál nem csak az iskola fennmaradásáért tett intézkedések, hanem az is nagy hangsúlyt kapott, hogy otthonteremtési támogatást biztosítunk az itt letelepülő, valamint helyben maradó, gyermekek vállaló családoknak – mutatott rá Szűcs Lajos polgármester. Kiemelte: az elmúlt években jelentősen emelkedett a születések száma, ami újabb kihívás elé állítja a községet. A növekvő gyermeklétszám és a felmerült igények miatt jelenleg a bölcsőde kialakításán dolgoznak. A Gyerekbárát Település címet Jászboldogháza mellett Tata kapta meg tavaly. A pályázat összehozta a két te-

lepülést, ugyanis azt tervezik, hogy az ott élő gyerekeknek a jövőben cserelátogatást szerveznek.

Felkarolják a tehetségeket

A harminc éve működő Boldogházi Gyermekekért Közhazsnú Alapítvány számos módon segítette és jelenleg is támogatja az óvodás, valamint iskolás gyerekek tehetségének kibontakoztatását. Zrupkó Ferencné, az alapítvány elnöke szerint kezdetben legfőbb célként az iskola és az óvoda hatékony, korszerű működtetését, a gyerekek számára pedig minél tágabb lehetőségek biztosítását jelölték meg elsősorban az idegen nyelv és a számítástechnika-oktatás terén. Tevékenységük ma már kiterjed többek között a művészeti nevelésre, a sporttevékenység támogatására, kirándulások, táborok szervezésére, versenyek finanszírozására és új eszközök beszerzésére is. Támogatóik között lelkes lokálpatrióták is vannak. A helyiek ugyanis megértették, attól még, hogy kistelepülésen élnek, nem kell lemondaniuk gyermekeik jövőjéről.

Új Néplap 2020. március 28.

Online ülésezett a képviselő-testület

A képviselő-testület a koronavírus-járványra való tekintettel rendkívüli körülmények között, interneten keresztül, a webinarium virtuális tárgyalótermében tartotta soros ülését a minap. Szűcs Lajos polgármester elmondta, hogy a képviselők otthonról telefon vagy laptop segítségével csatlakoztak a tanácskozáshoz. Hozzátette: a nyilvánosságot is biztosították, hiszen az érdeklődők előzetesen regisztrálhattak, majd az ülés előtt megkapták a csatlakozás linkjét.

A napirendi pontok sorában elfogadták többek között a Jászberényi Hivatásos Tűzoltó-parancsnokság előző évi tevékenységéről szóló, települést érintő beszámoló-ját. A képviselők megtárgyalták az önkormányzat idei közbeszerzési tervét, pozitívan bíráltak el három ott-hontámogatási kérelmet, valamint kiválasztották a Széchenyi utca felújítási munkálatainak kivitelezőjét. Az önkormányzat három cégtől kapott ajánlatot, a legkedvezőbb mellett döntöttek. A tanácskozás meghatózó témája volt a koronavírus-járvány elleni védekezés. A polgármester tájékoztatót, hogy a lakosság részére összesen négyezer-hétszáz szájmazsk beszerzéséről intézkedtek.

Új Néplap, 2020. április 16.

Egy embertelen kor krónikája

Szathmáry István újságíró interjút készített Papp Izabellával a Törvényen kívül című kötet kapcsán a budapesti kitelepítés és a kuláküldözés jászboldogházi történetéről

Boldogházi **HÍREK**

Tervezőszerkesztő
Gerhát Károly

Felelős szerkesztő:
Konkoly Béláné

Felelős kiadó:

Szerkesztők:
Papp Izabella
Zrupkó Ferencné

Községi
Önkormányzat
Készült:
Polgármesteri Hivatal
Jászboldogháza

KORONAVÍRUS

FONTOS TUDNIVALÓK MINDANNYIUNK VÉDELMEBEN

**Mindenekelőtt maradjon otthon, ne menjen közösségbe!
Tartsa be a kijárási korlátozás szabályait!**

Ha muszáj kimozdulnia otthonról, tartson legalább 2 m távolságot másoktól!

Ha nem muszáj, ne használja a tömegközlekedést!

Ügyeit lehetőség szerint intézze online!

A 65 év felettiak csak 9-12 óra között, a fiatalabbak kizárólag ezen időszakon kívül menjenek vásárolni!

Rendszeresen mosson kezet szappannal legalább 30 másodpercig!

Ha tüsszentenie, köhögnie kell, tegye azt zsebkendőbe vagy a karja hajlatába!

Fertőtlenítsen lakásában a felületeket, használati tárgyakat rendszeresen (kilincsek, mosdók, asztalok, mobiltelefon, számítógép billentyűzet, lakáskulcs, slusszkulcs, pénztárca stb.)!

Amennyiben magas láz, nehéz légzés, szaglás, ízlelés elvesztése, ízületi fájdalom tüneteket tapasztal, azonnal forduljon TELEFONON háziorvosához!

Ha Ön idős, mozgásában korlátozott, vagy beteg és nincs segítsége, vagy ismer ilyen rászoruló embert, akkor hívja az Önkormányzat számait 8-16 óra között:
06-57/460-011, 06-30/420-2185

Vigyázzunk egymásra!

